

*AVE
MARIA*

AVGUST, 1948

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Avgust, 1948

Lemont, Illinois

Letnik 40

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager

BRO. ROBERT HOČEVAR, o.f.m.

Printed by

CROATIAN FRANCISCAN PRESS

4851 Drexel Blvd.

Chicago 15, Illinois

VSEBINA:

	Stran
Evangeljski prizori	1
Brezmadežno Srce Marijino. — P. Alojzij, o.f.m.	3
Misijonski namen za avgust	4
Razgledi ob 40 letnici "Ave Maria" — P. Kazimir, o.f.m.	5
Romanja v mesecu avgustu	6
Stiske tega sveta in večna sreča. Iz psalma 72	8
Lilija iz raja. — K.	10
Moderni pridigar. — Dr. J. Č.	13
Pot k Bogu	14
Peklenski posvet. — Ivan Blažič	15
Križem kraljestva križa.—P. Martin, o.f.m. 18	
S križem in sidrom. — Poslovenil p. Bernard, o.f.m... ..	20
Cerkev sv. Justina. — Fr. Bazilij, o.f.m.....	23
Lemontski odmevi. — Samostanski firbec....	25
Kramljanje na zapečku	29

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

Jezus obišče priljubljene prijatelje

VSAK človek ima svoje posebne prijatelje, ki jih rad obišče in pri katerih se počuti popolnoma doma. Kadarkoli ima priliko, se pri njih ustavi, ali da se samo malo pomeni z njimi, ali pa da ostane pri njih več časa.

Sin božji, Bog-Človek, ki je bil nam podoben v vsem, razen v grehu, je tudi imel posebne prijatelje, katere je iskreno ljubil. Med temi so bili Lazar in njegovi dve sestri, Marta in Marija, ki so skupaj živeli v Betaniji, na vzhodnem pobočju Oljske gore, skoraj dve milj vzvodno od Jeruzalema. Samo Oljska gora je ločila Betanijo in Jeruzalem.

Lazar ni nam znan drugače kot po zgodbi obujenja od mrtvih. Kakšna oseba je bil, ali kako se je prvič z Jezusom seznanil, ni nam znano.* Nekateri trdijo, da je bil eden izmed judovskih poglavarjev, ki je kot Nikodem v Jezusa veroval, ki ga je slišal pridigati. Verjetno bi bilo tudi, da je Jezusa dobro spoznal potem, ko je on njegovo sestro Marijo rešil grešnega življenja.

Marija, Lazarjeva sestra, bolj znana kot Magdalena, je imela posebno gorečo ljubezen; takega značaja je namreč bila. Poprej je ljubila greh in se z vso vnemo vdajala meseni ljubezni, ki je bila zanjo edina ljubezen. Ko je pa Gospod ozdravil njeno dušo, je obrnila ves ogenj svoje ljubezni na to, kar ne mine, in na Njega, ki je Ljubezen sama.

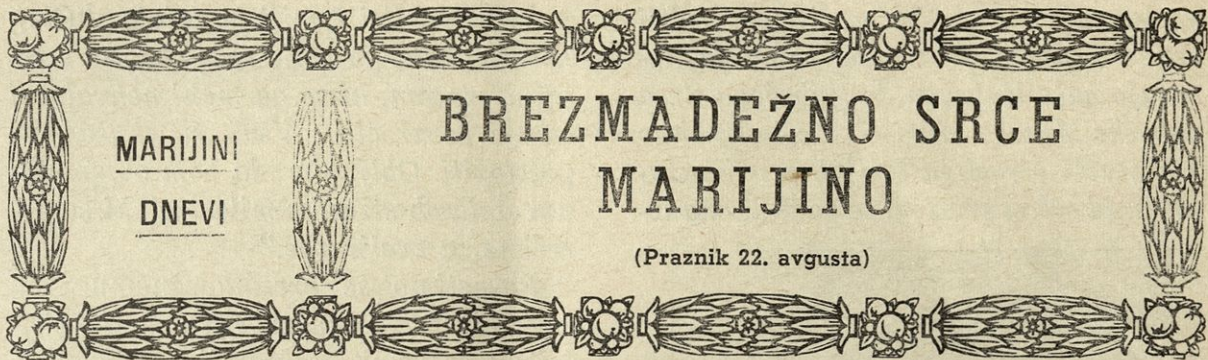
Marta je tudi iskreno ljubila Zveličarja, a njena ljubezen je bila aktivna, delavna. Za to jo ves krščanski svet pozna, ker evangelij pove, kako je ona z veliko skrbnostjo stregla Jezusu in je svoji sestri Mariji zamerila, ko ji ni pomagala. Pobožno izročilo pravi, da je Marta deviško živela v hiši svojega brata in se ni nikdar omožila.

FATIMSKA MATI BOŽJA

Tako se je Mati božja prikazala trem pastirskim otrokom blizu Fatime na Portugalskem dne 13. junija, l. 1917, rekoč:

“Glejte moje Srce obdano s trnjem, ki ga nehvaležni ljudje vsak trenutek vanj polagajo s preklinjevanjem in nehvaležnostjo. Vsaj vi me pokušajte potolažiti in jim povejte, da obljubim ob smrti uri z milostimi za zveličanje potrebnimi pomagati vsakemu, ki bo pet mesecev zaporedoma na prvo soboto v mesecu (1) se spovedal in prejel sv. obhajilo. (2) molil pet dekad rožnega venca, (3) ostal pri meni petnajst minut in medtem premišljeval petnajst skrivnosti rožnega venca s tem namenom, da mi dela zadoščenje.”

MARIJINI

DNEVI

BREZMADEŽNO SRCE MARIJINO

(Praznik 22. avgusta)

ZGODOVINA praznika Srca Marijinega se pričinja s prerokbo starčka Simeona: "Meč bolečin bo presunil tvoje srce!" Vsa stoletja so kristjani gojili pobožnost brezmadežnega ali najčistejšega Srca Marijinega. V dvanajstem stoletju se je pa jasno razvila, ko so jo Marijini sinovi (sv. Bernard, sv. Bernardin, sv. Frančišek saleški) pospešili z raznimi spisi in slivospevi. Blaženi Janez Eudes v sedemnajstem stoletju je pa dosegel, da je postala pobožnost javna in da se je obhajal poseben praznik Srca Marijinega. Ustanovil je bratovščine, ki bi pospešile to pobožnost. Pojasnil je pobožnost v veliki knjigi, ki jo je spisal l. 1681: "Čudovito Srce."

Potrdila svete stolice za praznik in devet-dnevnice pa ni dosegel. A kljub temu se je pobožnost širila. Papež Pij VI. je dovolil škofu mesta Palermo v Italiji, da so v nekaterih cerkvah obhajali praznik najčistejšega Srca Marijinega. In leta 1805 je Pij VII. blagovoliš še večje pravice temu prazniku. Rimška kongregacija za cerkvene obrede je končno potrdila devet-dnevnice in sv. mašo na čast najčistejšemu Srcu Mari-

jinemu leta 1855. Ni pa ukazala javne proslave vesoljni Cerkvi.

Trije prazniki Srca Marijinega se danes obhajajo: rimski praznik na nedeljo po osmini praznika Vnebovzvetja; drugi, tretjo nedeljo po binkošti in pa v začetku meseca julija. Redovniki družbe evdistov praznujejo isti praznik osmega februarja.

V Ameriki je neka država posvečena brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Nadškof McNicholas je izročil nadškofijo Cincinnati v varstvo Marijinemu Srcu. Škofje iz Columbus, Steubenville, Kansas City, Mo., in škofije Scranton so tudi posvetili svoje ljudstvo Marijinemu brezmadežnemu Srcu.

Srce je samo majhni del človeškega telesa, ki pa neprestano deluje za našo dobrobit. Slavimo Srce Marijino kot najbolj prevzvišeni ud telesa Matere božje. Čutilo je sedmere žalosti, veselilo se nad Marijinimi radostmi. Njeno srce je ljubilo Boga, ki ga je rodila v vednem devištvu, z največjo ljubeznijo. Ljubilo ga je z ljubeznijo telesne matere do svojega otroka. Ljubilo je in še ljubi nesrečne sinove in hčere v dolini solz. Hodila je za božjim Sinom po krvavi križevi poti. Trpela je trpljenje Jezusovo v svojem nežnem srcu.

Pobožnosti do brezmadežnega Srca

ne poznajo mej. Vse molitvice, rožni venec, litanije, šmarnice, romanja, izražajo našo ljubezen do ljubečega Srca nebeške Matere Marije. Če jo ljubimo kot zvesti otroci in to ljubezen izražamo pred celim svetom, se bo tudi ona iz-

Kronanje Marije, Kraljice nebes in zemlje

kazala naša ljubeča mati. Ona, ki je doživela vsakovrstne žalosti, sočustvuje z nami v naši žalosti. Nobena prošnja ni prevelika ali premajhna.

Ko se je Marija v Fatimi prikazala

pobožni deklici Luciji je dejala: "Glej, hčerka, kako je moje srce obdano s trnjim vencem, ki so ga meni nehvaležni ljudje povzročili. Vsaj ti skušaj me potolažiti. Obljubim, da bom ob smrtni uri stala ob strani z milostmi, ki so potrebne za zveličanje."

Posvetimo se brezmadežnemu Srcu in ponižno izpolnujemo njene želje. Približali se bomo po Marijinem Srcu do presvetega Srca njenega božjega Sina. Naša iskrena želja mora biti to, da se posvetijo tudi vse osebe, ki so nam drage. Potrebni smo njene priprošnje ob sedanjih razmerah kot nikdar prej v zgodovini sveta. Na svoji letni seji so ameriški škofje dejali: "Druga svetovna vojna je končana toda ni miru na svetu . . . Smo sedaj v največji krizi človeške zgodovine." Marija donaša nam mir in veselje, ker nas vedno bližje svojemu božjemu Sinu pelje. Rekla je zgoraj omenjeni Luciji: "Če bodo moje priprošnje uslišane, obljubim, da se bo Rusija spreobrnila in bo potem mir."

Prosi za nas, o brezmadežno Srce Marijino! Izprosi nam mir, veselje in zadovoljstvo in končno zveličanje. Na priprošnjo Tvojega najčistejšega Srca se zanašamo, Tvoji grešni in siromašni zemeljski otroci. Naj bo na veke slavljeno Tvoje brezmadežno Srce!

Sv. stolica je odobrila praznik brezmadežnega Srca Marijinega in pred dvema letoma določila, da se naj slovesno obhaja na 22. avgusta.

P. Alojzij, o.f.m.

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1948

AVGUST:

Za škofo in duhovščino na Japonskem.

Razgledi ob 40 letnici "Ave Maria"

P. KAZIMIR, O.F.M.

AKO radi smo doma v starem kraju večkrat pohiteli na naše lepe slovenske gore, na Triglav, na Špik, na Bofatina, da se naužijemo krasote naših planin. Kako radi so naši ljudje poromali k Mariji na Šmarno goro, na Višarje in Sveto Goro. Taka hoja je težka, posebno če je treba plezati na strmine in pečine. Treba je imeti pogum za tako pot, trdno voljo: na vrh hočem prispeti vkljub vsem težavam in zaprekam. Toda mlad človek ne gleda na vse zapreke in nevarnosti, poln moči in veselja ima samo eno voljo: premagati hočem tudi ta vrh. Pa pridejo strmine in pečine, ko ne more hiteti kakor bi rad, ampak prodira naprej korak za korakom. V sončni pripeki mu lije pot s čela, on pa kar naprej. In se zgodi, da se priženejo temni oblaki, strele švigajo na levo in desno, da se človek ves prestrašen stiska in sklanja pod pečine. Tema nastaja, pred njim se dviga mokra gorska stena, pod njim pa zija strašen prepad. Nič drugega ne pomaga kot vztrajati, počakati, da se razvedri in zjasni, da najde pravo pot in nato pogumno z vedrim čelom naprej na strme vrhe. Čim višje se vzpenja, tem lepši so razgledi, tem širši svet se pod nogami razpenja. In končno je po trdem in napornem plezanju na vrhuncu, na svojem zaželjenem cilju. O, kakšen je

razgled, kakšna je lepota dolin daleč pod njim, in kakšna veličastnost odseva od gora okoli njega! Tedaj človek samo gleda, strmi in občuduje veličastno božje stvarstvo. Ves napor, vse žrtve in vsa utrujenost je pozabljena.

Taki trnjevi in naporni poti je podobno tudi življenje lista Ave Maria. Rad bi pogledal torej nazaj na dolgo romarsko božjo pot, po kateri je hodil naš Marijin list Ave Maria do leta 1926. Vprav letos je 40 let, odkar je list Ave Maria začel svojo romarsko pot med naše slovenske ljudi. Ali ni to dovolj dolga pot štiridesetih let, da se malo ustavimo na tej lepi višini in pogledamo nazaj na truda polno pot in delo, od Marije blagoslovljeno in poplačano? Ko mi ob tej štiridesetletnici uha-jajo spomini nazaj na vse križeve postaje njenega začetka, tedaj s hvaležnostjo gledam proti nebu k naši Materi Mariji in se ji zahvaljujem, za ta list, za njen slovenski narod, razkropljen širrom Amerike. Njej gre prva zahvala za vse njene milosti in pomoči, da je list vztrajal v vseh burjah in se je do danes ohranil na svoji višini ter vrši svoje poslanstvo njej v čast.

Pred štiridesetimi leti sem v New Yorku sklenil, da grem z listom na težko romarsko pot. Danes šele vidim, kako težko in trnjevo pot je list nastopil in kako visoko je bil cilj postavljen. Tedaj nisem mogel vedeti, po kaki trdi poti ga bo Marija vodila. Videl sem samo silno potrebo med razkropljenimi Slovenci, da jih rešim in ohranim pri nji-

hovi Materi. Kako težak je bil začetek in kako trpke so bile razmere tedaj, morejo vedeti samo še stari pijonirji, ne pa sedanja ameriška mladina ali pozneje došli Slovenci. Res strma je bila pot, toda hvala Mariji, ki mi je pomagala.

Takoj ob rojstvu lista, komaj je začel teči, glej, so že privihrale nevihte nadenj. Že v začetku so hoteli to drobno dete ubiti in uničiti. Toda začetek je bil storjen. Pot se je odprla.

Razvedrilo se je nekoliko in romal je list dalje. Katoliški ameriški Slovenci so se začeli zavedati, kaj pomeni ta list za njihovo versko prepričanje in za njihovo večno zveličanje. Saj je imel list samo ta namen, da to reši, da se vse ne zgubi. Hvala Bogu, kmalu so se na tej težki poti začeli pridruževati dobri ameriški Slovenci. Krog bravcev se je začel širiti. Navdušili so jih k temu *naši stari ameriški velemožje*, kakor blagi

škof Trobec, dobri monsignor Buh, monsignor Plut, plemeniti dekan Rev. M. Šavs, Rev. J. Tomšič, Rev. Ciril Zupan, o.s.b., ki so se takoj javno pridružili listu, ga podprli. Od leta do leta je število novih sodelavcev, zagovornikov, branilcev in podpornikov naraščalo in raslo. Vedno več in več nas je bilo v procesiji, ki so počasi korak za korakom prodirali naprej za čim višji napredek in razvoj lista.

Vedno bolj se je širil tudi *krog pesnikov in pisateljev*, ki so začeli polniti predale lista s svojimi duhovnimi proizvodi. Med prvimi in najbolj idealnimi je bil tedaj mladi slovenski premogar v Johnstownu, Pa., Andrej Tomec. Koliko lepega je napisal za list, da so naročniki kar "požirali" in se ogrevali ob njegovem navdušenju za list, za vero in za Marijino misel. In njegova pokojna žena Nežika, pred poroko Lužar, koliko zlata vrednih pesmic je zapela v listu Ave Maria, da je slovenska srca zopet odprla za ljubezen do božje Matere. Med prvimi je bila tudi Mati Elizabeta, uršulinka v Ljubljani. Radi smo brali njene preproste in globoke pesmi o Jetniku na oltarju in o njegovi trpeči Materi. Samo Bog ve, koliko je storila ta pobožna pesniška duša za ohranitev verskega življenja med našimi rojaki, saj je njenih pesmi okrog 100 v našem listu.

In romala je Marija po našem listu po Ameriki, od družine do družine, ter vzbujala spomine na dom, na domače običaje, vzbujala in gojila je versko življenje, dajala zopet veselje do molitve in službe božje. Najprej so matere komaj čakale, da list izide, prebrale so ga od začetka do konca in navduševale može in otroke, naj bero. Ko ga je pre-

ROMANJA

V MESECU AVGUSTU

●
8. AVGUSTA:

ROMANJE

DRUŽBE SV MOHORJA

iz Chicage

●
15. AVGUSTA

ROMANJE

ZVEZE

OLTARNIH DRUŠTEV

iz Clevelanda

brala še sosedo, je list vzljubila in si ga naročila. In plula je verska in narodna misel vedno dalje.

Nato se jim je pridružil naš dobri in zmožni sobrat Br. Viktorin Pirc, o.f.m., ki je s svojimi povestmi znal neprisiljeno vzbujati v srcih svojih rojakov zvestobo do vere očetov, ljubezen do Marije in zvestobo svojemu narodu doma. Pisal je preprosto za preproste slovenske duše.

Poleg tega je neutrudno sukal svojo mojstrsko pero za Ave Maria Rev. John Plaznik. Če je le mogel, je za vsako številko kaj poslal. Če ga ni bilo v kaki številki, so naročniki že kar spraševali, kako, da ga danes ni. On je poznal mehko slovensko dušo, pa je segal do dna ter ljudi dvigal versko in narodno.

Dolga leta najplodovitejši pisatelj in sotrudnik za naš list je bil Rev. J. Smolej. Kako naj precenim vse njegovo delo, ko ga je pa toliko?

List Ave Maria je hodil vedno dalje in višje svojo pot. Imel je že več tisoč slovenskih naročnikov. Boril se je za naše tisočletne verske svetinje proti verskim zmotam, opominjal in svaril rojake pred zablodami, kazal izgubljenim dušam pot, tajal mrzla in zaprta srca ter gojil ljubezen do domačega jezika.

Tedaj je zastavil svoje ostro pero tudi naš sobrat p. Hugo Bren, o.f.m. Zoral je globoke brazde v ameriško slovensko javnost. Znal je vžgati in navdušiti, bodriti in očetovsko opominjati in svariti pred življenjskimi zablodami, ter voditi duše nazaj k Bogu in Mariji. Spretno je znal zavriniti napade verskih nasprotnikov ter kot duhovni zdravnik je znal pokazati napake in rane našega naroda. Vse je pa znal oviti v svojo

naravno šegavost in hudomušnost. Lahko trdimo da je doba dela p. Hugona pri listu, ena najsvetlejših dob, ki je še danes v živem spominu pri vseh ameriških Slovencih. Koliko duš je iztrgal verskemu sovražniku iz rok in jih pripeljal nazaj k luči po Ave Mariji, bo pa izvedel šele, ko pride k svoji ljubljeni Materi po plačilo.

Poleg teh je še dolga vrsta drugih pesnikov in pisateljev, ki bi jih moral navesti in imenovati, toda bodo ocenjeni pozneje v splošnem pregledu.

Bilo bi krivično, če se ne bi ozrl v teh razgledih še na upravništvo lista.

Noben list ne more živeti in vztrajati brez naročnikov, ki mu dajo življensko hrano v obliki naročnine. Kaj more urednik s svojimi pesniki in pisatelji, če naročniki lista ne bi vzdržali, ga ne podpirali s svojimi prispevki in zbirkami? Res je Marija v mnogih srcih obudila posebno ljubezen in vdanost do svojega lista.

V spominu gledam veliko in *dolgo vrsto požrtvovalnih potovalnih zastopnikov*, ki so vzeli v roko "palco beraško", prav za prav apostolsko, ter hodili od naselbine do naselbine, od hiše do hiše, od enega dobrega srca do drugega in agitirali za list in mu pridobivali naročnikov in darov za nadaljni obstoj in življenje lista Ave Maria. In tako gledam med prvimi brata Viktorina Pirca, kako si z muko otira pot po naselbinah. Koliko jih je preslišal, toda zaradi Boga in Marije vse prenesel ter požrl grenke besede. Da, metali so ga celo dejansko iz hiš, morda celo z metlo. Veliko, veliko mu je morala Marija plačati, ko je 1919. leta veliko prezgodaj zatisnil svoje oči.

S hvaležnostjo se spominjam Mihae-

la Železnikarja, sedaj Rev. M. Železnikar, ki pastiruje v mestu Warsaw, Ill. Kako je ta blagi fant z navdušenjem delal za Marijo! Saj je bilo kar spodbudno gledati tega fanta in njegovo požrtvovalnost. Gledam še druge in med njimi Ivana Murna in blagega Leo Mladiča. Končno je stopil na to težko pot naš veteran — potovalni zastopnik brat Antonin Šega, o.f.m., ki bo drugo leto obhajal že kar tridesetletni jubilej svoje beraške palice kot Marijin zastopnik in apostol. Saj ga vsi poznate. "O, br. Antonin! Ave Maria, kajne?", se mu nasmejete, ko potrka na vaša vrata in na vaše srce. Saj mu ne morete odreči, ko vam po Dolenjsko kako zaokroži in spravi vaš že zato prihranjen dolarček iz vaših dobrih rok. Pa gre ta

naš dragi brat spet naprej, živa podobna modernega romarja in apostola za dober tisk. Naj ga Marija varuje na tej poti še mnogo let.

Kdo naj prešteje *dolgo vrsto naših krajevnih zastopnikov* po naselbinah in mestih. Prelistavam stare letnike lista Ave Maria, pa najdem toliko znanih imen in dragih duš. Ne za denar, ne za svoj dobiček, ampak iz ljubezni do Matere Marije so delali, hodili od hiše do hiše in iskali, kje bi še našli kakega Slovenca, ki bi se naročil na list. Res zvesto so pošiljali naročnino, darove in vedno nova imena naročnikov. Saj ne morem vseh naštetih po imenu, preveč jih je.

Vendar mi srce ne da, da se ne bi spomnil p. Cirila Zupana, o.s.b., tam v

STISKE TEGA SVETA IN VEČNA SREČA

Iz psalma 72.

Kako dober je Bog pravičnim,
njim, ki so čistega srca!
Moje noge pa so se skoraj zapletele
in stopinje so mi kar spodletavale,
ker sem zavidal hudobnim,
ko sem opazoval srečo grešnikov.
Zakaj nobenih težav nimajo,
zdravo in rejeno je njihovo telo,
stiske navadnih zemljanov jih ne zadevajo,
tepeni niso kot drugi ljudje.
Zato jih kot pas obdaja ošabnost,
z nasitnostjo se oblačijo kot z obleko.
Glej, taki so grešniki
in vedno v miru si množe oblast.
Torej sem jaz zastonj si varoval čisto srce
in v nedolžnosti si umival svoje roke?
Saj dobivam udarce vsak čas
in se pokorim vse dni.
Pa sem zato prevdarjal, kako bi stvar do-
gnal,
— a zdelo se mi je pretežavno,
dokler nisem pogledal v načrte božje

in spoznal, kakšen je konec hudobnih.
Zares na spolzko cesto jih obračaš,
mečeš jih v pogubo.
Le kako bodo v trenutku spodleteli,
premisli, uničila jih bo strašna stiska.
Kot se človek otrese sanj, ko se zbudi,
tako boš, Gospod, ko se boš dvignil,
razpršil njihov videz,
Ko se je razburjal moj duh
in se stiskalo moje srce,
sem bil nespameten in brez spoznanja:
zares, kot vol sem bil pred Teboj.
Jaz pa ostanem vedno s Teboj:
prijel si me za desno roko;
s svojimi naveti me vodiš
in končno me boš sprejel v slavo.
Kdo je zame v nebesih razen Tebe?
In, ko sem s Teboj, me ne veseli zemlja.
Glej, ti, ki Te zapuščajo, bodo propadli,
zame pa je dobro, da sem Bogu blizu,
da imam v Gospodu Bogu svoje zavetje.

Prevedel dr. I. Česnik

državi Colorado, Rev. Jos. Tomšiča, Mrs. J. June in Mrs. Svete v Forest City; nadalje Mrs. M. Bevec v Cannosburgu, Mr. Golobič v Pittsburghu, Mr. Frank Gaspari, J. Wiederwohl, in zadnja leta Mr. Robert, Mr. Frank Suhadolnik, Mr. Meljač, Mr. Resnik v Clevelandu, Mrs. Marija Bombač v Lorainu, dalje Mr. J. Muhič in Marko Blut v Jolietu, Mr. Zupančič in Mladič v Chicago, Mr. Drašler, Mr. Kem v Waukeganu, Mr. Peshel v Ely, Mr. Puglet in Ulčar v Gilbertu, Mr. Grmovsk v Springfieldu — in še dolga vrsta drugih. Oprostite mi, vsi dragi in požrtvovalni sodelavci, da ne morem vseh imenoma naštet, kakor bi rad. Prepričan sem, da je Marija svoje angele pošiljala na njih težka pota, ki so šteli korake in vse žrtve, ki ste jih doprinesli v njeno čast. Veliko izmed njih je že zatisnilo svoje trudne oči in jim je Marija brez dvoma stotero poplačala v večnosti. Saj ona ne ostane dolžna nikomur.

Tako smo v prvih letih naporno "plezali" pri listu Ave Maria po strmi in trnjevi poti naprej in vedno naprej za Marijo. Mati Marija je hotela imeti ta svoj list med vami in ona bo poskrbela tudi za bodočnost. Čestitam danes bralcem, urednikom in sotrudnikom na tem tako lepem in požrtvovalnem delu. Vesel sem iz srca, da je ta list srečno prestal vse krize in viharje, ter postal zrel list po 40 letu svojega obstanka.

Tudi vi, dragi naročniki, dopisniki, krajevni in potovalni zastopniki, gledate danes nazaj na svoje delo. Kajne, da vam ni žal za vašo naročnino, za vaš trud in napor? Saj vam je Ave Maria prinesla marsikatero urico duhovnega veselja in tolažbe. Saj ste s svojim delom rešili marsikatero dušo in jo ople-

menitili. Koliko uspehov za vero, za Marijo in za narod, pa ve Bog in bo govorila zgodovina. Največji uspeh za vas je pa gotovo plačilo, ki vas čaka tam pri Materi za vsako dobro delo. Tam visoko gori pri Materi na večnem cilju se bomo pa spet sešli in se bo ime lista za katerega smo delali, spremenilo v našo skupno večno himno, v večni slavospev: Ave, Ave, tisočkrat Ave Maria!

Laž ima kratke noge

Ribničan Urban in sinček Janezek se peljeta z vlakom v mesto. Ker je to prvo Janezkovo potovanje z železnico, se radovedno nagiblje skozi okno in gleda lepo božjo naravo. Oče Urban ga opozori, naj se ne sklanja skozi okno, da mu veter ne odnese klobuka. Ker beseda ne zaleže, Urban hitro sname sinu klobuk z glave in ga skrije. Janezek je zelo žalosten, ker misli, da mu je klobuk odnesel veter.

"Če boš priden," reče oče, "požvižgam in klobuk bo zopet na tvoji glavi."

Oče požvižga in klobuk je na Janezkovi glavi.

Čez nekaj časa pograbi Janezek očetov klobuk in ga vrže skozi okno. Urban poskoči, Janezek pa reče: "Če boste priden, požvižgam in klobuk prileti nazaj."

Kako sta nato Urban in Janezek žvižgala, zgodba ne pove.

Drič

DAVIDOVI SPEVI

Ko sem klical, uslišal me je Bog moje pravičnosti; v stiski si mi pomagal.

Usmili se me in usliši moje molitev!

Človeški otroci, doklej še bodete trdega srca? Zakaj ljubite ničemurnost in iščite prevaro?

Vedite pa, da je Gospod čudovito povečal svojega svetega; Gospod me usliši, ko bom njemu klical.

LILIJA IZ RAJA

*25. Raduj, nebeška se Kraljica,
Gospod je vstal, aleluja!*

KO so odšli apostoli in sta ostala Marija in Janez sama, sta zopet molčala. Oba sta začutila veliko praznoto v duši. Jezusa ni več! Obema so se vse velike rane srca in duše iz četrtega in včeraj razbolele šele sedaj.

Bolečina ran se vselej občuti v vsej njeni ostrini šele pozneje, ko se rana razboli. Tako je s telesnimi, tako je pa tudi z dušnimi ranami.

Kako nas boli, ko izgubimo ljubljeno osebo na smrtni postelji! Še hujše je, ko nam jo požre črn grob. Toda prava žalost v vsej globini pa zagradi dušo šele drugi dan in nasledne dni. Oči iščejo ljubljene po hiši, njegov obraz, pa ga ni več. Tu je sedel, ali tam, tu je bil rad, ali tam, to je povedal in ono. Sedaj? Ni ga več. Pa se vse srčne rane odpro, kakor bi jih kdo z nožem zarezal s stokrat pomnoženo bolečino duše. O, kako skeli in boli. Potem se pa bolečini pridruži še hrepenenje po umrlem.

Enako je bilo tudi pri Mariji. Jezusa ni več! Na Golgoti je v — grobu. Čez dan se je še nekako potolažila, posebno ko so bili tukaj apostoli. Toda sedaj? Sama sta. Večerni mrak pada na zemljo, kakor bi dušo zagrinjal z žalno kopreno strašne žalosti.

Malo sta povečerjala, pa kmalu odšla tiho spat vsak v svojo sobo, saj sta prejšno noč tako malo spala, skoraj nič in bila zato izmučena in utrujena.

Marija je šla v svojo sobo, stopila k oknu proti Golgoti in se zatopila v vročo molitev, polno izrazov svojega dušnega trpljenja, katere je polagala pred tron nebeškega Očeta, pa pred grob svojega Sina na Golgoti.

Vendar z molitvijo pa ji vedno živeje stopa pred njeno dušo njena živa vera v vstajenje Jezusovo. Ni sicer vedela, kdaj bo to, vendar vedela je eno: gotovo bo vstal, kakor je rekel.

Tako se ji je pa bolečina začela počasi umikati zavesti vstajenja in v vedno veselejšem hrepenenju po trenutku, ko ga bo zopet zagledala pred seboj živega in poveličanega. O, prav dobro je razumela njegovo napoved Židom, katero je zavil v besede o primeri "z razrušenim templjem, katerega bo v treh dneh zopet sezidal." Židje sicer tega niso razumeli in tudi ne hoteli razumeti. Kako bi v svoji zaslepljenosti, posebno pa še v svojem sovraštvu do njega? Tudi niso opazili, ko je govoril te besede, da je s prstom kazal nase. O, Mati Marija je pa to dobro videla, ga zato še bolj razumela in bila vesela. Prav živo ji stoje te besede sedaj pred njenimi očmi. Z njimi se ji pa večja njeno hrepenenje pričakovanje trenutka, ko bo Sin "nazaj sezidal tempelj" svojega telesa in vstal iz groba.

Po dolgi, boleči ločitvi pričakujemo prihoda ljubljene osebe. Tako smo nestrpni! Tako težko čakamo trenutka snidenja, kako nestrpno, kako hrepenenje.

Prav tako je bilo tudi pri Mariji in še neizmerno več! Kako strašna je bila ločitev na Golgoti! Kako strašna od groba, ki ga ji je zakril. Kako bi njena duša, njeno materino srce ne koprnelo z vedno večjim koprnenjem po trenutku zopetnega snidenja.

Gleda ga v duhu, kako bo prišel k nji ves ožarjen v svoji slavi Boga, v slavi svojega veličastva kot zmagalec, ves poduhovljen in božji, ves poveličan. Njegovo telo je izvršilo nalogo, radi katerega ga je v njenem naročju vzel nase, je preneslo in pretrpelo in vztrpelo vse strahote velikega četrtega in petka, je preneslo vse strašne bolečine od Oljske gore do smrti na križu, je prelilo svojo kri do zadnje kapljice, vse to po večni odločitvi Boga Očeta za odrešenje sveta. Sedaj bo poveličano, postalo božje telo.

Pa ji je duh uhajal naprej v bodoče dobe človeškega rodu, sedaj odrešenega, rodu otrok božjih, odkupljenih s Krvjo Sinovo. Pred seboj vidi neizmerne množice, neštete, tistih, ki bodo ravno po njegovem vstajenju pokrepljene v veri vanj, ga bodo ljubile bolj kot samih sebe, dajale zanj v tej ljubezni do nje-

ga svojo kri, trpele po njegovem zgledu vse muke raje, kot zatajili njega, kot njega žalili. Vidi, kako ga bodo od dobe do dobe do konca sveta milijoni in milijoni, da, milijarde zvestih vernikov njegovih na celi zemlji proslavljali in častili ga molili kot svojega Boga in Odrešenika.

Vidi pa tudi vse one neštete, vrste vernih duš po smrtnih posteljah, kjer se bodo ločevale od tega sveta. Strašna bi bila za nje smrt brez vstajenja njene Sina Jezusa. Koliko bi jih umrlo v obupu! Posebno padle duše, katere je greh premotil v življenju k zablodam človeške grešnosti. Pa bodo gledale vstajenje svojega Odrešenika v živi veri, ljubeče dvigali svoje razboljene duše, svoja razbičana srca k Njemu v sladkem upanju — na svoje vstajenje, katero jim je zadobil on, njen Sin Jezus. Zaupno, potolaženi, mirni bodo zatiskali svoje oči v zadnjih trenutkih življenja, ker smrt jim ne bo strašna, ne, samo združenje bo za nje pomenila s svojim Odrešenikom, prehod iz doline solza v večno, neskončno, srečno božje kraljestvo v nebesih.

Vidi neizmerne množice trpečih src

HOJA ZA MARIJO

Kolikorkrat se spominjaš od Boga prejetih dobrot, vselej zavrzi nečimerno čast in nespametni napuh.

Pomisli vselej, od koga si prejel dar in kako oster odgovor boš moral enkrat dati, če si dar božji obračal v dobro ali v hudo.

O, zapomni si prav dobro, da ponižnost je podlaga pobožnosti in svetosti in da brez ponižnosti ne dopadeš ne Bogu ne ljudem.

Tudi meni ne moreš dopasti brez ponižnosti, zakaj jaz ljubim na svojih varovanih le svit prave srčne ponižnosti.

HOJA ZA KRISTUSOM

Kdo te bolj ovira kakor tvoje neukročeno, poželjivo srce?

Dober in pobožen človek uredi v duhu svoja dela, katera mora dovršiti.

On jih ne opravlja, kakor želi njegovo pogrešno nagnenje, ampak ravna, kakor razsodi njegova zdrava pamet.

Kdo ima hujske boje, kakor kdor premaguje sam sebe?

To bi moralo biti naše opravilo: da sami sebe premagamo, da smo dan za dnem boljši gospodarji samega sebe in da v dobrem rastemo.

vsake dobe. Teža trpljenja, zaničevanja, sramote, gorja bo padla na nje. Strla bi jih, ubila, ko bi ne bilo Jezusovega vstajenja, zagotovila človeškega vstajenja. Pa bodo te mučene duše dvigale svoje solzne oči na vstajenje Sinovo, v sladkem upanju, v večnosti bo vse poplačano, vse solze bodo tam obrisane,

“Zemlja se je stresla veselja in vzhičenja: “Zveličar naš je vstal iz groba . . .”

tam bo pravica, tam bo usmiljenje. Pa bodo junaško objele križ, ga vzele na svoje rame in ga nesle za njim, za Jezusom, dostikrat čez svojo Golgoto — v vstajenje v Bogu.

In pri vsem tem bo ona kot Mati človeškega rodu, kot Kraljica nebes in

zemlje, kot posrednica in delivka vseh milosti izvrševala veliko svojo nalogo, katero je sprejela nase včeraj na Golgoti.

Vse to je gledala Marija tistikrat pri svoji vroči molitvi, v svojem pogovoru z Bogom Očetom tisto noč pred vstajenjem Sina Jezusa v svoji sobici pri Janezu. S tem se ji pa hrepenenje po Sinu vedno veča in narašča. Molitev postaja iz trenutka v trenutek veselejša, pristrčnejša.

O, kako vsa drugačna je ta njena noč, kakor sta bili strašni noči, pravkar prestani, noč od četrtega na petek in od petka na soboto. Noč je neizmerne veselega hrepenenja po snidenju s Sinom, v petek križanim, še to noč povečanim. Zato komaj čuti, kako se izmikajo ura uri in hite nasproti onemu presrečnemu trenutku — zopet ga bom zagledala pred seboj živega.

Polna luna je mirno plavala po nebesnem oboku in preplavala že dobršen del te svoje poti proti zatonu. Bilo je že nekako ob dveh zjutraj, ko se naenkrat zemlja zopet stresla. Potres! Srce ji zatrepče razburjenja in hrepenenja. Hrepeneče pogleda proti Golgoti. Takoj ve, kaj to pomeni. Narava je zatrepčala na veliki petek ob njegovi smrti v sočutni ljubezni in bolečini s svojim Stvarnikom in se je stresla. To je bil potres sočutne žalosti. Toda sedajle? Potres neizmerne blaženosti: — odrešenje je končano z zmago Odrešenikovo. Zemlja se je stresla veselja in vzhičenja: Zveličar naš je vstal iz groba, vesel prepevaj, o kristjan! Premagana je vsa hudoba, danes je rešenja tvoj'ga dan!

Marija zatrepče. Streslo je tudi njo.

Toda samo za trenutek, kajti slednji trenutek? Njena sobica zažari nebeške svetlobe, iz katere stopi pred njo — njen tolikanj ljubljeni Sin Jezus, — od smrti vstali Zveličar.

“Žena!” se ji nasmehne ljubeznivo in stegne svoji roki proti nji v pozdrav.

“Sin moj!” skoraj zakriči preblažena Mati in pade na svoja kolena pred njim, da ga moli kot svojega Boga. Zopet sta združena!

Kakšno je bilo to nebeško srečanje, srečanje Boga Sina in njegove božje matere? Ne, tega človeško pero ne more in ne bo nikdar moglo opisati, ker ga razumeti ne more. Nespametno bi bilo poskušati ga opisati. To ni bilo človeško srečanje to je bilo srečanje Boga s svojo božjo Materjo.

Kakšno je bilo to srečanje? Kako blaženo? Kako neizmerno srečno? Samo majhen pojem njegov bomo začutili mi ob svoji smrti, če bomo tako srečni, da se bo naša duša ločila s sveta v ljubezni in milosti božji. Pa bo naenkrat zagledala naša duša pred seboj svojega Boga, kakor Marija sedajle svojega Sina, v vsej njegovi neizmerni sreči, v vsem njegovem veličastvu. Pa bo ta večni Bog objel dušo kot Oče, pritisnil na svoje srce in jo objel v večni, nikdar minljiv objem večne blaženosti zveličanih.

Sv. Janez je občutil v “Skrivnem razodetju” samo majhno iskrico te blaženosti, pa je ni mogel tudi on opisati. Samo vznemirjen vsklikne: “Okoli ni videlo, uho ni slišalo tega, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo!”

Tudi sveta Cerkev ne poskuša tega blaženega srečanja Marije z vstalim njenim Sinom opisati. Samo v občudovanju poje strme:

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja!

Zakaj on, ki si ga bila vredna nositi, aleluja!

Je vstal, kakor je rekel, aleluja!

Prosi za nas Boga, aleluja!

K.

MODERNI PRIDIGAR

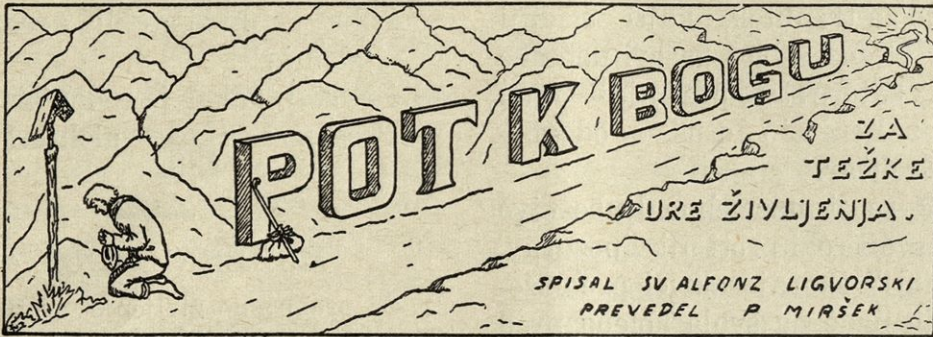
Če prebiramo življenje svetih mož, se čudimo, kako velik vpliv so imeli s svojimi govori na duše, kako so izpreobračali najtrdovratnejše grešnike. Tudi danes žive taki možje. Med nje lahko prištevamo p. Riharda Lombardija, s. j.

Ta učeni jezuit govori po celi Italiji o verskih problemih ne le v cerkvah, temveč tudi v gledališčih, kino-dvoranah, vseučiliščih, povsod koder se mu nudi prilika pred tisoči in tisoči poslušalcev. Ne govori ne o naukih, ki bi bili daleč proč od vsakdanjega življenja in ne v visoko donečih besedah, temveč o važnih zadevah sedanjih dni in to čisto preprosto in razumljivo. Govori o božjem bivanju, Kristusovem božanstvu, od Njega razodetih resnicah, človeški duši, smrti, posmrtnem življenju, o Cerkvi, papeštvu, domovini, krščanski ljubezni do bližnjega, socialni pravičnosti, itd.

I. Lombardi žanje čudovite uspehe. Ko so ga časnikarji vprašali, odkod njegovo uspešno delo, jim je odgovoril, da zida vse na milost božjo. S svojo neizmerno ljubeznivostjo pridobiva vse, tudi veri odtujene in nasprotni ljudi. Globoko podkovan ni le v bogoslovnih, temveč tudi v drugih vedah, ki zanimajo novodobnega človeka. Ne briga se za zunanost in propagando, tembolj pa mu je pri srcu goreča molitev. Molitev pa apostolka požrtvovalnost ter velika vsestranska izobrazba so podlaga njegovim velikim uspehom.

Dr. J. Č.

Prav hitro bi zapustil greh, če bi imel vero, pravijo nekateri. Jaz pa vam pravim: Hitro boste dobili vero, če zapustite greh. Na vas je ležeče, da začnete. — **Pascal**

44. ZANEMARJATI ZVELIČANJE JE NOROST

1. "Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi?" pravi Gospod. Koliko bogatinov, koliko plemenitašev, koliko vladarjev je danes v peklju, in kaj jim je ostalo od njihovega bogastva in časti drugega kot pekoča vest in divjanje, ki je čakalo njih duše v peklju in bo njih delež celo cečnost?

Molitev:

O moj Bog, razsvetli me in podpiraj me! Upam, da se ne bom nikdar več oropal Tvoje milosti. Imej usmiljenje z grešnikom, ki Te želi ljubiti.

2. Kako je mogoče, piše Salvijan, da ljudje verujejo v smrt, sodbo, pekel in večnost, in vendar žive brez strahu pred njimi? Verujejo v pekel, pa jih vendar toliko gre tja. Toda, o Bog, kljub veri v te resnice se zanje ne zmenijo in toliko duš se pogubi!

Molitev:

Žalibog, tudi jaz sem eden iz njih števil, ki sem kriv tolike norosti. Vedel sem, da si z žaljenjem Tebe zapravljam Tvoje prijateljstvo in si pišem svojo lastno obsodbo, pa me vendar to ni zadrževalo od greha. "Ne zavrzi me izpred svojega obličja!" Zavedam se hudega, ki sem ga storil, ko sem Te preziral, o moj Bog, in me žalosti v dno duše.

"Oh, ne zavrzi me izpred svojega obličja!"

3. "In potem? In potem?" S kolikim povdarkom je sv. Filip ponavljal te besede Frančišku Zazzera, da bi ga pripravil, da bi se odpovedal svetu in se dal celega Bogu. "O, da bi bili modri in bi umeli in sprevideli svoj konec (Devt. 32-29)!" O, ko bi vsi ljudje na smrt vsaj mislili, ko se mora vse zapustiti, na sodbo, pri kateri bo treba dati račun od celega življenja, na srečno ali nesrečno večnost, ki bo gotovo delež vsakega izmed nas. Ko bi vsi ljudje poskrbeli za te poslednje svoje reči, nihče bi ne bil pogubljen. Toda mislijo samo na sedanjost, tako pa izgube večno zveličanje.

Molitev:

Zahvalim se Ti, o Bog, za potrpežljivost, s katero si potrpel z menoj in za razsvetljevanje, katero mi sedaj daješ. Dasi sem pozabljal nate, vidim, da me Ti nisi pozabil. Žal mi je, moje najvišje Dobro, da sem se obrnil od Tebe. Trdno sem odločen, da bom sedaj dal sebe popolnoma Tebi. In kako naj s tem sploh odlašam? Da bi me Ti zapustil? Da bi me smrt našla nesrečnega in nehvaležnega, kakor sem bil do sedaj? Ne, moj Bog, ne bom Te več žalil, temveč ljubil! Ljubim Te, najvišja Dobrota! Daj mi stanovitnosti in Tvoje svete ljubezni in ne prosim ničesar drugega.

Marija, pribežališče grešnikov, prosí za me!

45. TRENUTEK SMRTI

1. O trenutek, od katerega bo zavise-la večnost! O, koliko je odvisno od zad-njega trenutka našega življenja, od na-šega zadnjega izdihljeja! Ali večnost veselja, ali večnost trpljenja, ali življe-nje blaženosti, ali življenje nesreče! Ko-lika nespamet torej radi nesrečne tre-nutne naslade v tem življenju se izpo-staviti nevarnosti nesrečnega konca in začetka življenja nesreče, ki se nikdar ne bo končalo.

Molitev:

O Bog, kaj se bo zgodilo z menoj v zadnjem trenutku mojega življenja? O Jezus, ki si umrl za moje zveličanje, ne daj, dabi se večno pogubil! Ne daj, da bi Te izgubil, moje edino Dobro!

2. O Bog, kako trepetajo zločinci, ob-sojeni, da vadljajo za svoje življenje, ko vržejo kocko, od katere zavisi njih živ-ljenje in smrt! Povej, kristjan, ko bi bil ti v takem položaju, kaj bi vse dal, da bi se rešil? Pa te vera uči, da boš prišel v zadnji trenutek, od katerega bo zavi-selo tvoje večno življenje, ali večna smrt. Tedaj boš dejal: "O, sedaj pa mo-ram biti ali za vedno srečen pri Bogu, ali za vedno nesrečen v obupu brez nje-ga!"

Molitev:

Ne, moj Bog, ne bom Te izgubil. Do sedaj sem zapravljal Tvoje prijateljstvo. Obžalujem to in se resnično kesam. Ne bom Te več izgubil.

3. Mi ali verujemo ali ne verujemo. In če verujemo, da je večnost, da bomo samo enkrat umrli, in če umrjemo ne-srečno, da bodo posledice večne, brez upa, da bi jih mogli popraviti, zakaj se

ne odločimo, da se odtrgamo od vseh nevarnosti, da bi se pogubili? Zakaj ne rabimo vseh pripomočkov v naši mož-nosti, da si zagotovimo srečno smrt? Nobena varnost ne more biti prevelika, ko gre za večnost. Vsi dnevi našega življenja so samo toliko božjih dobrot, ki nam dajejo čas, da pripravljamo svo-je račune za prihod smrti. Nikar ne od-lašaj, ker ne moreš izgubljati nobene-ga časa!

Molitev:

Glej, o Bog, in povej mi, kaj naj sto-rim, da se bom rešil. Vse bom storil, kar zahtevaš od mene. Obrnil sem se od Te-be, pa mi je to neizmerno žal. Priprav-ljen sem od žalosti umreti, da sem to sto-ril. Odpusti mi, o Gospod, in ne dopu-sti, da bi Te še kdaj zapustil. Ljubim Te nad vse in Te nikdar več ne bom nehal ljubiti.

Sveta Marija, Devica devic, izprosi mi milost stanovitnosti.

Peklenski posvet

Hudiči so se posvetovali, kako bi najlaž-je ljudi preslepili in dobili v svojo oblast. Prvi je dejal: "Porečem jim, da ni Boga, in grešili bodo."

Lucifer nato: "To ne bo mnogo koristilo; Boga vidijo v naravi."

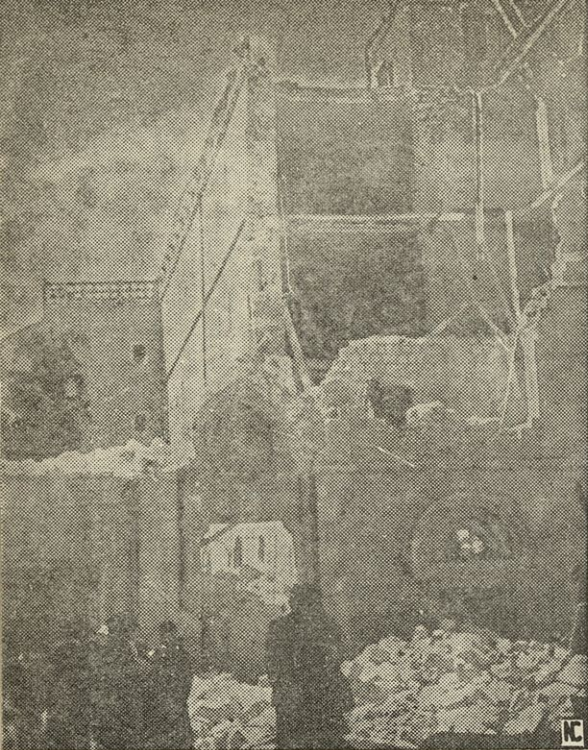
Oglasil se je drugi: "Dejal jim bom, da ni večnosti, nebesa in pekla, in grešili bo-do."

Lucifer mu je zavrnil: "To ne bo nič za-leglo. Vest imajo, ki jim ne bo dala miru."

Tretji hudobec je mislil: "Povdarjal jim bom vedno in vedno, da je še čas."

Lucifer je podrepal svetovalca po hrbtu in ga pohvalil: "Tako je prav! Na ta način bomo ljudi najlažje lovili. Odlagali bodo pokoro in poboljšanje, dokler ne bo pre-pozno."

Ivan Blažič

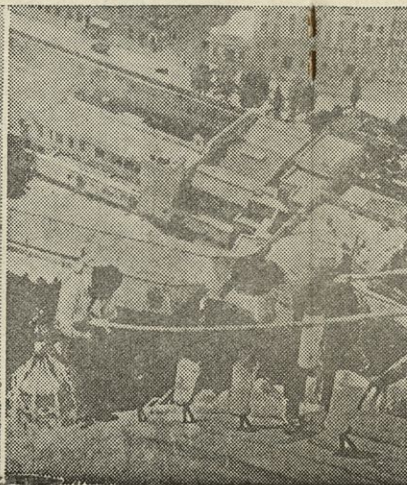
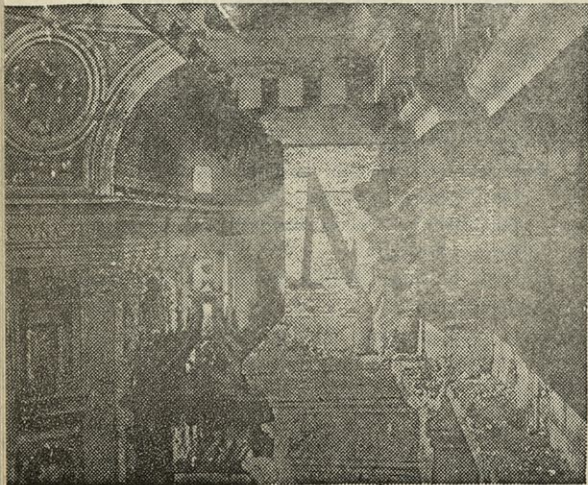
ROMARSKI DOM ZADET V SV. DEŽELL. — V Jeruzalemu je bilo precej katoliških zavodov in cerkva zadetih med kruto vojno med arabi in judi. Na gornji sliki se vidi, kako je bil zadet velik romarski dom, ki se imenuje Notre Dame de France. Velik del poslopja je bil razrušen. Nad vratmi, skozi katera se pride v romarski dom, je podoba Marijina, ki pa ni bila poškodovana.

VELIK MARIJIN DAN NA OGRSKEM. — Na Ogrskem v mestu Baja, je bil velik Marijin dan, ki so ga ondotni katoličani proslavili v zelo velikem številu. Ogromno množico (okoli 115.000 ljudi) je nagovoril ogrski primat kardinal Mindszenty, ki je obžaloval, da je toliko slabšev med nami katoličani, ki nimamo dovolj poguma, da bi natančno in brez strahu živeli po svoji veri. Na desni vidite kardinala.

OSKRBNIKI VATIKANSKE BAZILIKE SV. PETRA. — Može, ki oskrbujejo svetovno znano baziliko sv. Petra v Vatikanu, se imenujejo "Sampietrini" in se vidijo na spodnjih slikah, ko opravljajo svoja različna dela. Šesdeset takih mož je treba, da skozi celo leto gledajo, da je vse v redu v tej največji cerkvi na svetu; mežnarji so sv. Petra. Na levi spodaj se vidi eden izmed teh mež-

narjev, ko čisti mozaik ali versko podobo visoko gor v bazilici na vrhu bazilike in čistita velik križ, na desni pa obešajo se bo zunanščina bazilike razsvetlila za slovesne obrede svetnika.

em v mestu
čani prosla-
115.000 lju-
ki je obža-
nimamo do-
svoji veri.

NC

OČE SIROT. — Na gornji sliki se vidi frančiškan-minorit, brai Zenon Zebrowski, ki je oskrbnik sirotišnice v mestu Nagasaki na Japonskem. Kakor vidite, ima zelo rad svoje dečke v sirotišnici. Pravi, da bo vsak imel imel uspeh v življenju, ako moli k Mariji.

FATIMSKA MATI BOŽJA — Pobožnosti do fatimske Matere božje se čedalje bolj razširja po Ameriki. Na sliki vidite škofa Ireton, ko blagoslavlja nov kip Marije fatimske v nekem samostanu v mestu Arlingtonu, Va.

NC

FRANCOSKI ROMARJI NA POTI K MARIJI. — Na spodnji sliki vidite francoske katoliške študente iz Pariza, ko potujejo proti mestu Chartres, kjer je velika Marijina božjepotna cerkev. Šli so peš in nekateri os celo bolnike s seboj vzeli, ki so sedeli na svojih bolniških stolih na kolesih, kakor slika kaže. Romarji so hodili dva dni in to je bilo njihovo letno romanje.

dobro visoko gor v baziliki; na sredi sta dva ž. na desni pa obešajo svetilke, s katerimi la za slovesne obrede proglašenja nekega

NC

MINI ET OISE
N 191
←
ABLIS 13
ÉTAMPES 42
CHARTRES 40

Katoliška Cerkev v Ameriki. — Število katoličanov v Ameriki še vedno hitro raste. Po najnovejšem štetju je nad 26 milijonov katoličanov v Združenih državah Amerike in v Alaski in Havajskih otokih. Število je torej raslo za več kot osemstotisoč v enem letu, kar je nekaj čudovitega.

Več kot 115 tisoč spreobrnjencev je vstopilo v Cerkev v preteklem letu. Čez devetstotisoč novorojenih otrok je bilo krščenih. Bilo je skoraj tritotisoč porok in pogrebov je bilo približno 263 tisoč.

Ameriška katoliška Cerkev ima štiri kardinale, 21 nadškofov in 153 škofov. Duhovnikov je skoraj 42 tisoč in več kot 141 tisoč redovnih sester.

Izraz sovraštva. — Neki dvajsetletni mladenič je v mestecu Scottsbluff v državi Nebraska pred kratkim popolnoma razdejal notranjščino tamkajšnje katoliške cerkve. Razbil je vsako okno, križev pot in vse podobe in križe, potrgal oltarne prte in pometal duhovnikovo mašno oblačilo na vse strani in še tabernakelj od oltarja vrgel, ki pa je bil, hvala Bogu, zaklenjen. In še veliko druge škode je napravil.

Neka nekatoliška ženska je slišala ropot v cerkvi in je šla notri pogledat, kaj se godi. Hitro je poklicala katoliškega moža, ki je blizu živel, in skupno sta zapodila norca iz cerkve. Kmalu pozneje je bil vjet v neki bliž-

P. Martin, o.f.m.

nji hiši. Imel je na sebi mnogo cerkvenih ključev. Rekel je, da je škodo napravil samo zato, ker sovraži katoliško Cerkev.

Farani so v velikem številu pomagali zopet urediti cerkev, dasiravno so se hudo jezili nad mladeničem. Naslednjo soboto je bilo spovedovanje kot po navadi in v nedeljo zjutraj jih je toliko prejelo sv. obhajilo kot o božiču ali veliki noči. S tem so hoteli zadostiti za oskrunjenje cerkve in to še zdaj delajo z molitvami in po drugih načinih.

Novi "Boys Town". — Nadškofija Detroit bo septembra meseca otvorila nov zavod za mlade fante, ki so brez doma in brez staršev. Ta zavod bo podoben svetovno znanemu 'Boys Town', ki ga je pokojni monsignor Flanagan ustanovil v državi Nebraska. Ta novi zavod se bo imenoval "Boysville" in bo blizu mesta Macon, Mich.

Bratje sv. križa iz Notre Dame, Ind., bodo vodili

Boysville in kuhale bodo sestre dominikanke.

Po štiristo letih. — Pred štiristo leti, ko je bilo protestantstvo na svojem višku, je bilo strogo prepovedano zvoniti katoliške cerkvene zvonove v mestu Lausanne v Švici. To staro prepoved so šele pred kratkim odpravili in zvonovi Marijine cerkve v Lausannu so zopet veselo zapeli. V odgovor na to zvonjenje so zvonovi v bližnji protestantski cerkvi zazvonili.

Protestantje so leta 1536 siloma zavzeli vse katoliške cerkve v okraju Vaud v Švici in med temi je bila tudi stolna cerkev v Lausannu. Šele leta 1835 je bilo dovoljeno zidati katoliško cerkev tamkaj, a zvonjenje katoliških zvonov je bilo prav do letos prepovedano.

Katoliški tisk na Holandskem. — Katoličani v Ameriki, ki nimajo niti enega angleškega dnevnika, lahko občudujejo moč katoliškega tiska v Holandiji ali na Nizozemskem, kjer imajo ondotni katoličani kar 36 časopisov, ki vsaj šestkrat na teden izhajajo.

Neveljavna poroka. — Mnogo se je pisalo o poroki bivšega rumunskega kralja Mihaela s katoliško princezo Ano v Atenah na Grškem. Poročil ju je pravoslavni nadškof atenski po pravoslavni obredih. Katoliška Cerkev smatra to poroko za neveljavno, ker nima pravo-

slavni nadškof nobene oblasti poročiti katoliške osebe. Katoliške zakonske postave zahtevajo, da se poroka katoličana vrši pred postavno pooblaščenim duhovnikom, kar se pa ni zgodilo v slučaju poroke princeze Ane z Mihaelom. Torej princeza Ana živi v grehu.

Za razširjenje Kristusove vere. — Na Angleškem je mnogo duhovnikov, ki nimajo to poletje nobenih počitnic in to zato, ker se hočejo žrtvovati za razširjenje katoliške vere v pokrajini Oxfordshire na Angleškem. Hodijo od vasi do vasi in pridigajo povsod evangelij Kristusov, kot so v začetku delali apostoli. Pridigajo in mašujejo v krajih, kjer je bila katoliška vera zatrta med protestantsko revolucijo pred štiristo leti. Skušajo obiskati prav vsako hišo, katoliško in nekatoliško, v pokrajini Oxfordshire, ne samo da dobijo nove člane za Cerkev, marveč da tudi odpadle katoličane privedejo nazaj v Cerkev. Sv. maše darujejo po privatnih hišah ali pa kar na prostem. Pridigajo po cestah, spovedujejo, če je treba, kar v privatnih hišah.

Herod se zopet sprijaznil s Pilatom? — Ko je najvišje sodišče v Ameriki letos sklenilo, da ni dovoljeno učiti vero po javnih ali necerkvenih šolah, so mnogi odobraval to dejstvo, mnogi pa ne. Po odloku vrhovnega sodišča bodo ameriške šole

le popolnoma sekularizirane, kar pa bo največ škode napravilo katoliški cerkvi, ki hoče podučiti svoje otroke, ki obiskujejo necerkvene šole.

Človek mora kar občudovati, kako nekateri sovražniki katoliške Cerkve delajo prijatelje z brezbožnimi silami. Tako je neki protestant, Dr. Morrison, nekdanji urednik protestantskega mesečnika, izrazil svoje veselje, da se je vrhovno sodišče v Washingtonu odločilo zoper vero. Dejal je, da katoliška Cerkev hoče vsiliti vero v necerkvene šole, torej naj se to prepove.

Samo da se delo katoliške Cerkve prepreči, potem je vse dobro, tako mislijo sovražniki Cerkve. Ali se nista Herod in Pilat sprijaznila po tem, ker sta oba pregnjala Kristusa?

Osmega otroka bo sam škof krstil. — Katoliški škof Flynn v škofiji Lancaster na Angleškem je obljubil, da bo sam osebno krstil osmega otroka vsake družine v njegovi škofiji. Starši, ki se toliko žrtvujejo, da imajo osem ali več otrok, zaslužijo čast in spoštovanje in to jim hoče izkazati škof Flynn.

Holandski katoličani in sv. maša. — Poprečno gre holandski katoličan k sv. maši 105-krat na leto. Čez trideset procentov ljudi hodi k sv. maši večkrat kot samo enkrat na teden in enajst procentov gre vsaki dan.

Bolj premožni ljudje gredo k sv. maši vsaj 135-krat na leto, manj premožni samo 94-krat na leto, delavski ljudje pa 84-krat. Ženske gredo k sv. maši poprečno 121-krat na leto, moški pa 89-krat.

To je vse interesantno. Človek bi rad vedel, kako je tu v Ameriki v istem oziru.

Apostolska ženska. — Na Japonskem živi 63-letna ženska, Marija Nakahama po imenu, ki že petdeset let kuha, šiva in obleko pere, brez plače, za neke redovne sestre.

V svojem prostem času pa ta ženska vrši poseben apostolat za reševanje duš; ona namreč obiskuje bolnike po bolnišnicah. Po svojih besedah in dobrem zgledu je pripeljala približno tri tisoč ljudi v katoliško Cerkev.

Vsi, ki poznajo to žensko, jo imenujejo "Maria San", to je, "gospodična Marija".

Rožni venec svetuje protestant. — Neki protestantski profesor na Vzhodu svetuje protestantom, naj rabi-jo rožni venec pri svojih molitvah. Se pritožuje, da protestanti večinoma ne znajo moliti, četudi jim njihovi ministri večkrat priporočajo molitev; ti ministri namreč navadno ne povedo, kako se naj moli.

Torej omenjeni profesor priporoča rožni venec, da bodo protestanti tako imeli nekaj gotovega za molitev in ne bodo tako raztreseni pri molitvi.

S križem

in sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU

Spisal James K. Jamison

Prestavil p. Bernard, o.f.m.

PETNAJSTO POGLAVJE

SPOMLADI leta 1843. je Father Baraga zvedel, da je napovedani čas že tu! Prav zares! Tisti čas, o katerem smo govorili v prejšnjem poglavju.

Jean Lassard se je bil ravno vrnil iz Ontonagona.

“Tista skala iz bakra je izginila,” je povedal Baragi. “Človek z imenom Jim Paul jo je nekam zavlekel.”

“Pripoveduj!” je ukazal Father Baraga.

Lessard je pravil:

“Jim Paul ima s seboj klateža z imenom Nick Miniclear. Nekoč sta kopala skupaj v svinčenem rudniku daleč na jugu. Miniclear je že poznal kraje ob Gornjem jezeru. Znale so mu bile govorice o bakreni skali. Kar je vedel, je

povedal tovarišu. In Jim Paul je dejal: Pojdeva in vzameva tisto skalo. Čez noč obogativa! In sta šla. Govoril sem z Miniclearom. Je rekel, da mislita najti še več takih skal. Sedaŋjo sta naložila na ladjico in zdaj je na poti v Detroit. Jim Paul in Miniclear sta pa kar tu ostala. Postavila sta si hišo in se nastanila tu. Obogateti mislita.”

Jean Lassard je povedal še mnogo podrobnosti, pa Father Baraga ni več poslušal. V mislih je sestavljal iz podobnih novic celo zgodbo o bodočnosti teh krajev. Tudi tam nekje na dolgem polotoku “Keweenow” je nekdo našel bakreno rudo. Naletel je nanjo nedaleč od izliva potoka, ki mu pravijo Eagle River. Brž se je nabralo tam okoli več tujcev, ki preživijo na nove najdbe bakra. In Douglas Houghton sam je tudi

že nazaj z juga in nadaljuje s svojimi raziskovanji.

“Res, čas je prišel,” si je rekel duhovnik. “Več sto let so beli prihajali gledat tisto bakreno kepo — Francozi, Angleži in Amerikanci. Končno je segel po njej — Amerikanec! To se pravi, da ima v doglednem času iz te divjine nastati nekaj popolnoma drugega. Novi časi, nov svet. In kje ima biti moje mesto v tej popolnoma drugačni bodočnosti teh krajev?”

Misijonar je razmišljal:

“V Ameriko sem prišel z namenom, da misijonarim med Indijanci. Ali naj zdaj svetujem Indijancem, naj bežijo pred nastajajočim viharjem bolj proti zapadu? Ali naj potem grem ž njimi tja za granico in poskušam utrditi in poglobiti, kar sem tu dobrega dosegel? Vlada v Washingtonu bi to nedvomno rada videla in celo podpirala. Toda kje je tisti kraj na oni strani granice, koder bi se moji Indijanci lahko naselili in bili enkrat za vselej na varnem? Tudi če bi se tak kraj našel danes ali jutri, v najboljšem primeru bi ne bil drugega kot začasno zatočišče. Saj sem videl doli ob reki Ohio, kako rine naprej ameriška naraščajoča povodenj. Isto sem videl na pristanu v Detroitu. Z živim in mrtvim blagom so prihajali preko jezera. Proti zapadu, zmerom bolj proti zapadu! Kako naj torej iščem novih krajev za zadnjo granico, ko pa te “zadnje granice” nikjer ni! Kako mi je sploh mogla priti taka misel? Tu, prav tu, kjer sedaj živim in delam — nekje ob obali tega jezera — tu je tisti kraj, ki mi je usojen. Ti kraji bodo zdaj postali granica drugačne vrste. Ne pojde mi za to, da pomagam premagati divjino narave tu okoli in da se premakne

granica gor do nas. Divjino v duhovnem pogledu mi bo treba vse od kraja naskočiti. Lakomnost, poželjivost, nevednost, podkupljivost! Ljudje bodo posekavali drevesa, kopali rudnike, izpeľjavali ceste in gradili mesta. Tudi zame bo polno dela. Treba sekati, izravnovati in graditi. Ostanem, kjer sem.”

* * *

“Puhla glava!” Tako se je vznejevoljil dr. Borup. “Tako puhla, da še čitati ne zna! In tak puhloglavec kot ta Paul gre in začne nekako trgovino v Ontonagonu! Dedec je tako neotesan da je že kar smešno. Pa misli, da je posebna duhovitost v tem, če je dal svoji trgovini ime: Pri Jimu Paulu v smrtni luknji! Gospodje, ta Jim Paul ni nič več in nič manj kot širokousten klatež, ki si nadeva čevlje in kravje kože, srajco orehove barve in nosi postrani klobuk. Pravil mi je, da se je bil preselil sem iz doline Mississippija. Tam doli da so ljudje napol konji in napol aligatorji! Dobesedno tako je pravil, gospodje! Zdaj ima majhno bajto brez oken in samo enimi vratmi. Pa pravi, da začenja trgovati! Ne vprašajte me, kaj prodaja. Če me prisilite, bom moral povedati, da ima v zalogi samo žganje in tobak. No in pa — mrčes vseh vrst! Ta človek nima pri sebi tiskanega čisto nič, pa seveda tudi manire ne pozna prav nobene. Malo da mi ni pljuval tobaka naravnost na noge!”

“Tak ali tak” je pripomnil Mr. Oakes, “zdaj je pač naš sosed.”

“Sosed pa tak!” Faktorjev glas je povedal, kaj mož misli o takem sosedstvu.

“Kako se pa Indijancem v Ontonagonu zdi Jima Paula naselitev?” je vprašal Father Baraga.

Faktor je zdihnil in pogledal v vis.

“Jim Paul sovraži Inžance! Dobe- sedno tako je rekel, Father. Poslušajte! Sovražim Inžance, je rekel, ker so sami lažnjivci in tatovi. Ampak mene ne bodo vlekli za nos! Jaz si lastim ves svet na obeh straneh reke in ob njenem ustju. Ti hudiči zahrbtni se bodo po- dali moji besedi ali pa naj se spravijo od tod! Natanko tako mi je rekel ta pri- tepenec Paul. Jaz sem mu dejal: Am- pak, Mr. Paul, Indijanci so živeli v teh krajih od davna. Dolga vrsta njihovih

prihajajo venomer in jih je že polna de- žela. Našli pa ne bodo ničesar. Če nam Bog da malo potrpljenja da vzdržimo leto ali dve, bo ves ta lov za rudami ne- nadoma nehal, kakor se je naglo začel.”

Father Baraga se ni strinjal z Boru- pom, pa ni maral pričkanja. Rajši je re- kel: “Dr. Borup, če prav vem, mi tu v La Pointu ne spadamo pod novo državo Michigan. Ta država obsega dva veli- ka polotoka. Naš polotok, ki sestoji iz velikega dela spodnje obale Gornjega jezera, bi po mojem mnenju zemljepis-

Jefti sinu dober palur, in posnana dvoje ovce.
Jan. 10. 14.

Ko je bil še mlad kaplan v Metliki, je Friderik Baraga spi- sal molitvenik, kateremu je dal ime “Dušna pašča”. Tukaj se vi- di naslovna stran prvotne izda- je, ki je izšla leta 1830.

rodov je imela dom na tem svetu. Na te besede se mi je dedec spačil in povedal: Tako ali tako, jaz sem enemu od njih že dopovedal, kdo je gospodar. S parob- kom sem mu posvetil.”

“Kaj pravi naša postava na to, kar si Jim Paul lasti?” je vprašal misijonar.

“To bomo šele videli,” je odgovoril Borup. “Vlada sestavlja komisijo za ru- de in jo misli poslati v Ontanogon. Koli- kor vem, gre za to, da bi posamezni dr- žavljeni prevzeli v zakup svet, ki ima skrite rudnine. Po več kvadratnih milj v ene roke, če sem prav slišal. Iskalci

no pripadal ameriški celini, ki bo tvo- rila državo Wisconsin. Čudno bi bilo, če bi iz takih dveh ozemelj, ki jih loči široko vodovje, napravili eno politično enoto.”

“Da!” je vsekala dr Borup. “In ta se- verni polotok je vrh, nekako podstrešje, celega poslopja. Resnični Michigan je daleč doli. Ljudje tam doli niso mara- li tega severnega polotoka, pa so ga mo- rali sprejeti, če so hoteli v Združene Dr- žave. Poglejte sem!” Faktor je položil levo dlan na trgovski pult in jo razteg- nil po njem. “Tole vam je Michigan!

Detroit je daleč doli ob korenini palca, tu med dlanjo in palcem je Saginaw Bay. Tu gori ob vrhu najdaljšega prsta je Meckinac.”

Faktor je uprl pogled v misijonarja. Father Baraga se je nasmehnil in začel razlagati po svoje:

“Da! Tu ob vašem malem prstu je pa pokrajina Grand Traverse in tukaj nekje je moje Krivo Drevo (Arbre Croche) blaženega spomina! Saj sem že skoraj pozabil. Prepotoval sem vse vode, ki obdaja vašo roko. In po suhem sem prepotoval deželo tja do Grand Riverja na zapadni strani. Vendar nisem nikoli poznal ljudi, ki so se bili naselili v notranjosti od tu prek. Ti ljudje so menda tisto, čemur naj se reče ‘Država Michigan’.”

“Tako nekako. Drugega ne kaže. Tu gori pri nas ni dovolj ljudi niti za en sam okraj.”

Zdaj je obrnil dlan počez, palec stisnil h kazalcu, mezinec je pa odtrgal kar mogoče daleč od drugih prstov.

“Tu, vidite, Father, je pa severni polotok. Leži počez nad spodnjim, da se tako izrazim. Tu na koncu mojega srednjega prsta je Sault Ste. Marie. Tale široki prostor med mojim mezincem in drugimi prsti je Keweenaw Bay. Moj mezinec sam zase je pa polotok Keweenaw.”

Obmolknil je in se zamislil v svojo dlan.

“Če prav razumem, kar slišim praviti, bi dejal, da prihaja v Detroit vsak dan toliko novih naseljencev, kolikor jih ima vseh skupaj naš severni polotok. Ko so ti ljudje izbrali geslo za novo državo, kaj so vrgli na papir? ‘Si quaeris peninsulam amoenam, circumspice!’ Pozivljali so torej svet, naj si

ogleda — kaj? Oba ta dva polotoka morda? O, ne! ‘Če hočeš prijazen polotok, ozri se okoli sebe!’ Kateri polotok? Hm, njihov spodnji, seveda! Ampak nikar ne mislite, da zabavljam. Moji posli tu gori bodo uspevali le, če novi naseljenci ne bodo silili preko ožine pri Mackinacu. In upam, da ne bodo. Nova mesta in obdelane farme bi naši trgovini kaj kmalu pozvonile k pogrebu. Prekupčevalci s kožami smo prav zadovoljni z geslom nove države. Naj ostane tako za zmerom!”

Faktor je vsekal s pestjo ob pult in gledal kot tiger. Father Baraga je menil:

“Bog ima svoje načrte. In kar se tiče bodočnosti teh krajev, bi bilo za naju oba dobro, če pravočasno ugameva božje načrte. Ravno sva pretresala zem-

CERKEV SV. JUSTINA

*Kot golobica bela vrh slemena
stojiš na skali, pod teboj dolina . . .
Oj, cerkvice preljuba, sv. Justina!*

*Ko v jutru lahnic te meglic koprena
odeva v svilo, stkano nad prepadi,
podobna se mi zdiš nevesti mladi.*

*Budiš me iz spominov, ko edini
tvoj zvon-sirota milo plaka z line
in glas njegov za širnim gozdom gine.*

*In kadar stopim, skrušen v bolečini,
v tvoj tihi hram, pred božji prestol zlati:
tedaj me potolažiš kakor mati . . .*

*Naj Bog povrne, cerkvice ti bela!
Kot živo v meni diha domovina,
ne bom pozabil nate, sv. Justina.*

Fr. Bazilij. o.f.m.

ljepisno lego teh krajev. Pred eno minuto ste mi pokazali na svoji dlani prostrano vodovje, ki se mu pravi Keweenaw Bay. Bodite tako prijazni in mi povejte kaj več o tistem kraju.”

“Ha, saj ste bili sami ondi, Father! Vse ste si sami ogledali.”

“To je že res. Vrh tega bi pa rad slišal še vaše mnenje o tamkajšnjem svetu.”

“No, da, pa naj bo, gospod! Takšen je tisti svet, da meni osebno ni prav nič všeč. Nikoli ni kaj prida pomenil. Indijanci so ondi odnekdaj, beli se pa niso mogli sprijazniti z njimi. Spodnji zaliv, L’Anse, je seveda stvar sama zase in daleč proč od ustaljene glavne potovalne žile.”

“Oh!” je vzkliknil misijonar in pokimal.

“Peter Crebassa ima v L’Ansu trgovsko postojanko že lepo število let. Indijanci tam so od sile siromašni. Mislim, da siromašnejši kot kjerkoli drugje. To veste, da od časa do časa zaidejo tudi sem k nam. Kolikor vem, so pa zelo navezani na svoj L’Anse — kdo bi razumel indijanski okus? Po mojih mislih L’Anse je in ostane siromašen svet daleč za luno, ki ne bo nikoli kaj prida pomenil. Vrh tega se ga drži nekak sramotni pečat. Nočem reči, da mi je znana tista zgodba, gre pa za nekega Petra Menarda, ki je izginil od tam že pred stoletji. Živa duša ni več čula o njem. Ljudje imajo baje še vse v dobrem spominu in gredo L’Ansu s poti, če le mogoče. No, kajpada, leži daleč od utrlih potov, bi rekel. Čepi tam nekako v sredi med enim in drugim koncem Gornjega jezera, njegov zaliv je pa največji, kar jih naše jezero premore. Utrta pota se ga pa izognejo na obe pla-

ti, kakor sem že poudaril. Potovalci se ne drže spodnje jezerske obali, ampak rajši plovejo po jezeru, četudi je pot tako daljša. Kolikor vem, tudi ni ondi kakih rudnin da bi se kdo zanimal zanje. Da povzamem na kratko: Svet daleč za luno, nikoli ne bo nič iz njega, pa še na slabem glasu je, toda čemu me sprašujete o tistem kraju?”

“Zato, ker si mislim ondi ustanoviti nov dom,” je odgovoril Father Baraga.

“Bog nas varuj!” je kar kriknil dr. Borup in zamahnil z roko.

“Da,” je vztrajal misijonar. “Popolnoma ste me uverili, da ima L’Anse na sebi vse tisto, kar si jaz od njega želim.”

“Vse tisto, kar si želite! Bog pomagaj, saj sem omenil same take reči, ki morajo človeka odbiti, če je le božji. Hoteli ste vedeti, pa sem vam naštel vse črne barve nesrečnega L’Ansa.”

“Črne barve so včasih silno porabne.”

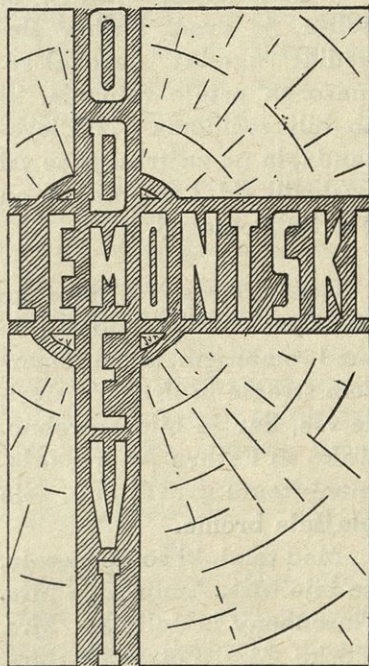
Tako je zaključil oče Baraga in se skrivnostno nasmehnil.

Faktor je nekaj hipov strmел misijonarju naravnost v nepreračunljivo oko, rekel ni nič. Potem se je odsekano obrnil, planil v svojo pisarno in zaloputnil vrata za sabo.

Marija je bila devica, ne samo po telesu, ampak tudi v srcu, in nikdar ni čistosti svojega duha s senco greha omadeževala. Ponižna je bila v svojih mislih, resnoba v govorjenju, malo besedi, neutrudljiva v učenju, marljiva pri delu. Nikogar ni razžalila, vse je ljubila, spoštovala starost, ni zavidala svojih tovarišic, sovražila je nečimernost. Njene oči se niso radovedno ozirale, nobena njenih besed ni bila nepremišljena, nobeno obnašanje posvetno. —

Sv. Ambrož

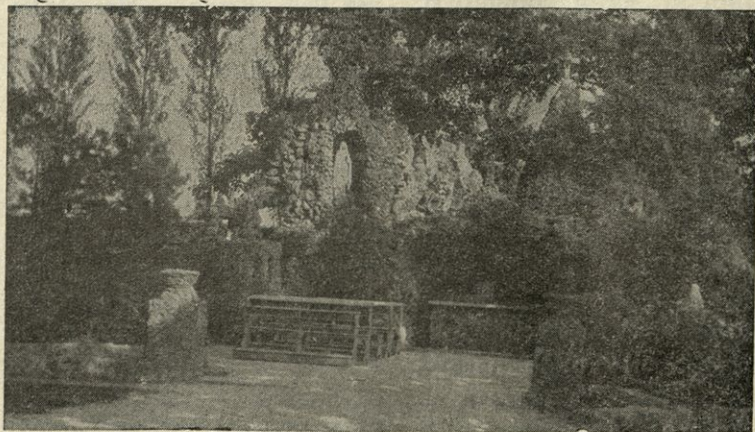
Baragov dan, ki se je 27. junija proslavljal v mestu Marquette, Michigan, je bil spominski dan, ki ga ne bodo lahko pozabili oni, ki so se ga udeležili. Brezdvomno je bila ta proslava največji izkaz javnega čiščenja, ki se je doslej še izkazalo svetškemu škofu Baragu tu v Ameriki. Če je bila ta proslava preroškega pomena, smo lahko mi Slovenci popolnoma prepričani, da bo enkrat škof Baraga gotovo povišan na oltar.

Za Baragov dan so uredili veliko procesijo, ki so jo tvorili številni člani društev najsv. Imena, kolumbovi vitezi, Indijanci v svojih na-

rodnih nošah, veliki pevski zbor iz marketske katedralne cerkve, duhovščina, škofje, monsignori in številna množica ljudstva iz mnogih krajev. Za to priliko je bila v angleškem jeziku sestavljena posebna cerkvena pesem škofu Baragu na čast. Procesija, živahno in navdušeno prepevanje, krasota cerkvenih obredov, ganljivi govor, glas trobent ob vходу škofa in pri povzdigovanju med sv. mašo — vse to je napravilo globok in trajen vtis na vse pričujoče in nekateri so bili celo do solz ganjeni.

Škof Noa, glavar škofije Marquette, ki je daroval slovesno sv. mašo, se silno zanima za beatifikacijo Friderika Baraga, dasiravno ni Slovenec. Največje zanimanje izkazuje tudi škof Haas, iz škofije Grand Rapids, Mich., ki je imel slavnostno pridigo za Baragov dan. Zraven teh je ogromna množica, ki se je proslave udeležila, dokazala, da ima Baraga zelo veliko število častilcev, ki bi ga radi čimprej videli proglašene za blaženega.

Predvsem se je med Baragovo proslavo povdarjalo, da moramo moliti veliko in neprestano, da bi Bog blagovolil povišati svojega zvestega služabnika Friderika s tem, da bi bil kmalu pred vesoljno Cerkvijo prištet zveličanim. Vrh tega moramo imeti neomajno zaupanje v moč Baragove priprošnje pri Bogu in se k njemu zateči v svojih potrebah.

Sklenjeno je bilo, da se bo prihodnje leto proslavil Baragov dan v mestu St. Ignace, Mich., kjer je škof Baraga ustanovil misijonsko postajo in tam tudi dolgo deloval za duše. Ako se bo primerno zdelo, se bodo najele jezerske ladje, ki bi peljale Slovence iz Chicage in Clevelanda do mesta St. Ignace.

Baragova zveza si je izvolila za predsednika monsignora Zryd-a iz škofije Marquette in bo po njem ta zveza zdaj imela večjo moč in uživala večji ugled. Četudi ni on Slovenec, je bil že dolgo goreč častilec škofa Baraga in bo veliko pomagal pri tem, da se pospeši proglašenje njegovo.

Bivši predsednik Baragove zveze, Rev. Frank Scheringer, je bil izvoljen za tajnika, kar je bil poprej Fr. Cyril Shircel, o.f.m. Kanonik John J. Oman je bil zopet izvoljen za blagajnika. Fr. Cyril je bil izvoljen za urednika lista "Bishop Baraga Bulletin", ki izhaja štirikrat na leto.

Tu v Lemontu smo imeli prvo veliko romanje za 4. julija, ko so sem priromali člani društev najsv. Imena iz Clevelanda in od drugod.

Skupina romarjev je prispela že 3. julija (v soboto) popoldne in zvečer, ko je bil ob osmih zvečer sprejem za romarje in kratek nagovor, ki ga je imel Father Alojzij. Nato je sledilo prepevanje Marijinih litanij, med katerimi je ljudstvo odpevalo, in

LETOŠNJA ROMANJA

8. avgusta — romanje družbe sv. Mohorja iz Chicage.
15. avgusta — Letno romanje Zveze oltarnih društev iz Clevelanda.
5. septembra — Letni medeni piknik in romanje iz več krajev.

končno blagoslov z Najsvejšim.

V nedeljo zjutraj, 4. julija, je v naši cerkvi daroval peto sv. mašo p. Kazimir, ki je tudi pridigal. Ob enajstih je bila procesija do grote, kjer je p. Kalist Langerholc, novodošel v Ameriko, daroval tiho sv. mašo, med katero je bilo ljudsko petje. P. Kalist je med mašo pridigal. Med drugimi je povedal, kako so Slovenci še v najhujših dnevih ob začetku vojne priromali k Mariji Pomagaj na slovenskih Brezjah.

Ob petih popoldne je Father Alojzij vodil križev pot pri zunanjih postajah križeva pota pri naših slovenskih sestrah.

Zvečer ob osmih je bil v cerkvi blagoslov z Najsvejšim, ki ga je podelil p. Kalist. Nato se je otvorila procesija proti naši lurški groti. Med procesijo je p. Kalist vodil molitev sv. rožnega venca, za katerim je sledilo petje Marijinih litanij. Med tem so seveda romarji ves čas držali goreče sveče v rokah, kar je vse nudilo krasen prizor, ko se je procesija vila okoli našega tako zvanega jezercu in se ustavila in končala pred ol-

tarjem pri groti. V jezercu ni letos vode, zato ker se dela okoli njega zid, ki bo za drugo leto končan, če Bog da.

Lemontski komarji so se tudi procesije udeležili, toda ne iz kakega verskega namena. Oni so tudi muziko delali, ki pa se ni nam zdelo primerna za pete litanije. Prav za prav pa se niso tako slabo "bihejali".

V ponedeljek zjutraj, 5. julija, je preč. Father Benedikt zgodaj daroval sv. mašo za ostale romarje, ki so bili večinoma iz Clevelanda, in po zajtrku so se vsi poslovili od Lemonta in od Marije Pomagaj.

Naše dobrosrčne Slovenke so zopet veliko pomagale med romanjem, ko so romarjem stregle in drugače stori-le vse, kar je bilo potrebno. Tako so Fathru Andreju, lemontskemu gvardijanu, zelo olajšale breme.

Med temi, ki so pomagale, so bile Mrs. Ambrož in Mrs. Nasenbeny iz Jolieta; Mrs. Zorko, Mrs. Petrovich, Mrs. Čemažar, Mrs. Pičman — vse iz Chicage; Mrs. Jalovec iz Argo, Ill.; Mrs. Hoge in Mrs. Jakič iz Clevelanda; Mrs. Frank Hočevar iz Euclida, O. Upajmo, da se ni katero ime izpustilo.

Pomagali so tudi možje, namreč Mr. Andrew Hočevar s svojimi pomagači iz Jolieta, ki so romarjem na gričku stregli; Mr. Zorko iz Chicage; Mr. Frank Hočevar, oče našega brata Roberta, iz Euclida, O.; Mr. Jakič,

Mr. Gliha in Mr. Frank Hočevar, iz Clevelanda (Newburgha).

Vsem tem in vsem, ki niso tukaj omenjeni, izražamo svojo najglobokejšo hvaležnost. Bog naj vsem stotero povrne, ker sami ne moremo.

Moramo tudi omeniti, da se je brat Bonifacij v kuhinji zelo trudil, da so imeli romarji vsega dovolj. Pomagali so mu mlajši bratje, namreč bratje Ksaver, Timotej in Ignacij. Drugo leto, če Bog da, se bo lahko kuhalo in romarjem streglo že v romarskem domu.

Na romanje so prišli tudi žlahte našega "Pittsburgh Johna", ki za nas pozimi kuri in drugače zmerom kje kakšno luknjo koplje, ali za pipe za vode ali pa za kaj drugega. Obiskali so ga Mrs. Pavlesich in njena sestra iz Ambridge, Pa., kakor tudi njegov sin, John Jr., kar ga je zelo razveselilo.

Naš mizar ali tišlar, Mr. Frank Kobal, je bil zadnji čas bolan in je moral za en čas v bolnišnico sv. Jožefa v Jolietu. Zdaj, ko se to piše, pa je zopet doma in se bolje počuti.

One rdeče rože, ki jih vidite pred Marijinim kipom pri groti in pri Bernardki, je prinesla zopet Mrs. Clara Buchar iz Jolietu. Ta dobra žena že veliko let prinaša iste rože k Mariji, za kar ji bo Mati božja gotovo poplačala v nebesih. Nekateri imenujejo te rože "pelargonije",

pa gotovo mora biti zanje kaka bolj domača slovenska beseda.

Father John, lemontski čebelar, je ponosen na to, da so čebelarji iz tega okraja zopet imeli svojo letno čebelarsko sejo tukaj pri nas. Ti čebelarji večinoma niso katoličani, a radi sem prihajajo že več let.

Father John je imel že precej skrbi, če bo letos kaj veliko medu ali ne. Precej suhega vremena smo že imeli in to ni dobro za čebele, ker ni toliko cvetlic.

Če je kdo radoveden, kdo je pobarval kip sv. Bernardke pri groti, lahko vam povemo, da je to storil naš Father John V. Trinko, ki ima precej spretno roko za takšne stvari.

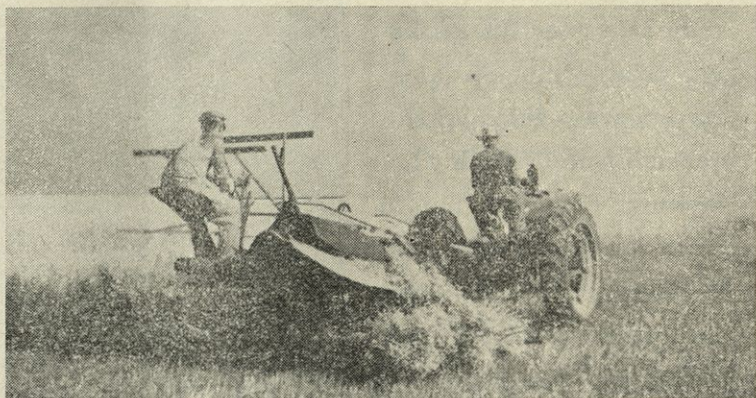
Zanimivo je, kaj ljudje najprej berejo, ko dobijo list Ave Maria v roke. Slišali smo, da najprej berejo Kramljanje na zapečku, potem to, kar piše ta presneti

samostanski firbec, in nato sledi drugo.

Radi bi vas prosili, da molite vedno za nove poklice za Gospdov vinograd. Zdi se, da je povsod pomanjkaje delavcev v božjem vinogradu. Žetev je velika, kot je bila v Kristusovem času, delavcev pa malo.

Tu v Lemontu nismo preteklo leto dobili nobenega novega, ne za duhovniški poklic, ne za brata lajika. Naši trije študentje so študirali modroslovje pri St. Stephen's Friary v Croghan, N. Y., kjer učijo frančiškani iz provincije najsv. Imena. Ti trije so: fr. Mark Hochevar, fr. Blase Čemažar in fr. Lawrence Grom.

Doslej smo prejeli le okoli dvanajst prošenj za novi testament, ki bi ga radi dali natisniti. Mora biti več prošenj kot to, ker drugače se ne bo izplačalo ga tiskati, ker to bi stalo veliko truda in strošk. Torej, če ga hočete imeti, pišite nam čimprej in ne odlašajte.

Oves žanjajo na lemontski farmi. Trektar vodi Pavel Marn, na na "bajndarju" pa sedi brat Robert.

Moramo tudi zopet povdarjati, da bi tiskali samo NOVI testament, ne obeh testamentov.

Ko se to piše, je "Družinski molitvenik" že natisnjen, samo vezan še ni. Neka kompanija v Chicagi ga bo vezala, a za to bo treba čakati nekaj časa, kakor je treba za vsako stvar čakati. Če ne bo preveč zamude v vezalnici, bomo mogoče imeli ta molitvenik na prodaj enkrat ta mesec.

Tisk v tem novem molitveniku ni tako debel, kakor je v molitveniku "Marija Pomagaj". Rekli bi lahko, da je srednji tisk, ne debel, ne majhen. Malo večji pa je kot ga najdete v navadnem časopisu. Hočemo, da to ve-

ste vnaprej, preden si naročite ta molitvenik.

Cena še ni bila dostavljena molitveniku, ker je to odvisno od strošk pri vezavi.

V Baragovem parku pri naši groti bo nekaj spremembe. Gornji del spomenika, ki že več let tam stoji, bodo vzeli in vzdali v steno v dvorani romarskega doma, ker se spodobi, da ima "Baragov" romarski dom kak spomin na škofa Baraka. Zraven bo prišla tudi ona plošča, na kateri so imena darovalcev, ki so kupili Baragov spomenik pri groti.

Za Baragov park se bo pa dobil velik kip Friderika Baraga. V velikosti bo ta kip ravno tako velik kakor je bil Baraga sam. Zadnja leta je

bilo precej v neredu v Baragovem parku, a upamo, da se bo vse zlepšalo do prihodnjega leta, če Bog da.

— Samostanski firbec

Cerkev je naravna zagovornica in zaščitnica revežev in vseh, ki trpijo krivico. Bodimo torej kristjani prava "boreča se Cerkev", katere mesto je med reveži, gladujočimi in stiskanimi v boju zoper duhovno in moralno brezbriznost sitega bogataštva. — Charles Kingsley.

*

Kdor hoče napredovati v kreposti in milosti, naj vsak dan trpljenje Gospodovo premišluje.

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

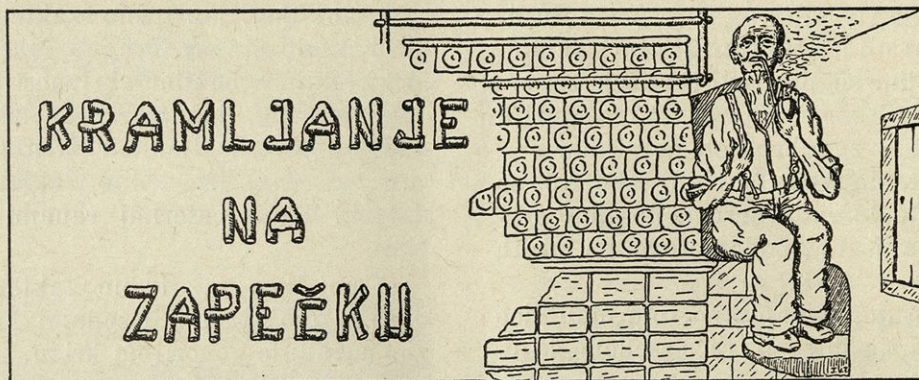

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

HIBBING, MINN. — Poše **Joseph Zaic**: Spoštovani duhovniki! Vam pošljem novo naročnico, Mrs. Frank Bucher, Hibbing, Minn. Vas vse skupaj prav lep pozdravim in brata Antonina še posebno pozdravim, ker ga najbolj poznam.

CLEVELAND, O. — Piše **Caroline Boyce**: Častiti očetje frančiškani- Vam naznam, da sem bila tudi jaz tako srečna, da sem dobila toliko medu ob medenem pikniku. Se prav lepo zahvalim, posebno pa tistemu, ki je moja numaro izdignil. Je bil dober za potico in, če je kateri kaj imel, je tudi prav prišlo. Bog daj, da bi bila še drugo leto tako srečna. Malo je že kasno, da se šele zdaj zahvalim. Se tako težko pripravim k pisavi.

ELY, MINN. — Piše **Frances Skubic**: Častiti očetje frančiškani! Ravno se nahajamo v prelepem mesecu maju, ki je posvečen Mariji, Kraljici nebes in zemlje. Kako lepo je za nas verne kristjane, ki se vsaki dan skupaj zberemo v cerkvi in po sv. maši skupno molimo sv. rožni venec kakor ena velika družina. Saj Slovenci smo res Marijini narod. Kako lepo smo Marijo častili v domači cerkvi in kako daleč smo hodili na božja pota, na Brezje in na Sv. Višarje, ko smo bili še v starem kraju. Večkrat mi pride na misel, ko so prišli ljudje tako daleč iz Štajerskega. Zgodaj zjutraj so šli od doma in so prišli zvečer v našo vas Cerklje na Gorenjskem. Celo pot so dekleta molile in prepevale Marijine pesmi, tudi vse so bile dobre pevke, tako da smo jih ljudje kar poslušali, ko so se bližale na-

ši vasi. Potem so pa čez noč pri nas prenočile, zjutraj so šle pa najprej v cerkev, potem so šle pa v Velesovo, ki je bila nekdanj slavna Marijina božja pot. Od tam so šle pa zopet naprej peš in so prišle do večera na Brezje k Mariji Pomagaj.

Tudi list Ave Maria nam prinaša take lepe članke o Marijinem in Jezusovem prikazovanju in pa **Lilijo iz raja**. Za ves Vaš trud in požrtvovalnost naj Vas Bog obilo poplača.

Častiti Father Zakrajšek, k Vašemu rojstnemu dnevu (31. maja) Vam kličem: Bog Vas živi in ohrani zdravega še na mnoga leta!

Tudi želim, da bi dobili veliko naročnikov za knjigo sv. pismo. To je knjiga, ki je najbolj potrebna za vsako družino; iz nje se največ naučimo. Te knjige se človek nikdar ne naveliča brati, posebno v zimskih časih. Ako beremo vsaki dan sv. pismo, pa zadobimo še zraven odpustke in jih lahko darujemo za duše v vicah.

Zatorej, ako boste tiskali to knjigo, jaz bom kupila eno, in pa še deset drugih ljudi mi je naročilo, da naj Vam pišem, da jo hočejo imeti. Tukaj so imena tistih: Mrs. Maren, Frances Skala, Ana Majerle, Frances Majerle, Frances Koprivnik, Uršula Tratnik, Viktorija Deselich, Frances Skubic, Mary Zbašnik, Anton Sajovic. Vsi so naročniki lista Ave Maria.

(Papež Leon XIII. je leta 1898 dal odpustek 300 dni vsem, ki vsaj petnajst minut berejo sv. pismo pobožno in s spoštovanjem do božje besede. — Urednik)

SHEBOYGAN, WIS. — Piše **Anna Bushner**: Spoštovani očetje frančiškani! Že dolgo časa želim se pridružiti Vašim zapečkarjem . . . Kakor sem brala v Ave Mariji, bode te tiskali zgodbe svetega pisma. Jaz bi jih tudi hudo rada, če bodo take, kot so bile. Jaz hudo rada berem, posebno svetega Davida. Kadar bodo gotove, pa mi jih kar pošljite.

Že dolgo imam napisano tole molitvico za Ave Marijo in se ji reče sedem ključavnic:

O moj, Bog, jaz trdno zaklenem svojo dušo in telo s presladkim Jezusom in Marijo in sv. Jožefom.

O moj Bog, jaz trdno zaklenem dušo in telo s presvetim Rešnjim Telesom.

O moj Bog, jaz trdno zaklenem svojo dušo in telo s presv. Trojico, Marijo Devico in z vsemi sv. božjimi skrivnostmi.

O moj Bog, jaz trdno zaklenem svojo dušo in telo s trpljenjem Kristusovim.

O moj Bog, jaz trdno zaklenem svojo dušo in telo s peterimi ranami **Kristusovimi**.

O moj Bog, jaz trdno zaklenem svojo dušo in telo s tistimi besedami, ki jih je Jezus nazadnje govoril na križu.

O moj Bog, jaz trdno zaklenem svojo dušo in telo z vsemi molitvami in svetimi mašami, ki se bodo brale. Amen.

(Zopet moramo ponoviti, da bomo tiskali **NOVI testament, ne celega sv. pisma, ČE jih bo dovolj med vami, ki želite ga imeti. Torej še ne vemo za gotovo.** — Uprava)

LITTLE FALLS, N. Y. — Piše **Amelia Furlan p. Alojziju**: Visoko častiti gospod misijonar! Hvala lepa za poslani album "Slovenija". Sem ga bila zelo, zelo vesela in vse z velikim zanimanjem gledam in berem. Dobila sem tudi že "Ave Maria", kjer sem videla tudi Vašo sliko. Vse je zelo zanimivo in sem zelo vesela, da sem se naročila na njo.

GILBERT, MINN. — Piše **Mrs. Frank Tushar**: Častiti očetje frančiškani! Sprejmite vsi najlepše pozdrave od mene in od mojega moža, ki se zmerom spominjava na Vas, ki ste nama tako lepo postregli zadnje leto v oktobru, ko sva Vas obiskala; posebno pa še brat Antonin. Kadar pride na Gilbert, mu bom skusila kaj povrniti, ker se je tako trudil, kako bi nama postregel. Bog Vas blagoslovi.

CLEVELAND, O. — Piše **Jožefa Škrlić**: Dragi očetje frančiškani! Vas prav lepo pozdravim vse skupaj, posebno pa pozdravim fater Zakrajška in jim čestitam za njih rojstni dan (31. maja) in jim želim vse najboljše, kar želijo od ljubega Boga.

Tukaj bi rada pisala eno jutranjo molitev v čast Materi božji. Tako se glasi:

O Marija, pred Tvojimi nogami kleči uboga grešnica, ki je pribežala k Tebi. Ni-

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

FRANK GORENZ, Hampshire, Ill.
 JAKOB MULEC, Cleveland, O.
 JOHN BRADAČ, Euclid, O.
 MARY STANONIK, Cleveland, O.
 MATTHEW FLAJNIK, Cleveland, O.
 ZVEZA DRUŠT. NAJSV. IMENA v Clev., O.
 MICHAEL ANZLIN, Cleveland, O.
 ANTON KOVAČIČ, Rockdale, Ill.
 JOHN OBLAK, Chicago, Ill.
 MATTHEW INTIHAR, Euclid, O.
 MR. MRS. FRANK SMALTZ, Euclid, O.
 URŠULA BOGOLIN, Chicago, Ill.
 MARY VILAR, Elmhurst, L. I., N. Y.
 JUSTINA PAUL, Lorain, O.
 AGNES CELIK, Lorain, O.
 N. N., Gilbert, Minn.
 MARY YENC, Cleveland, O.
 DR. ANTHONY PERKO, Cleveland, O.
 MR. MRS. IGNAC NAKRST, Brooklyn, N.Y.
 JOHANA SADAR, Leadville, Colo.
 MARY KAPSH, Colorado Springs, Colo.
 FRANCES JALOVEC, Argo, Ill.
 ROSE BAHOR, Chicago, Ill.
 MARY OBLAK, Cleveland, O.
 BARBARA FLAJNIK, Pittsburgh, Pa.
 FRANCES KOŠIR, Euclid, O.
 MR. MRS. JOSEPH JAKIČ, Cleveland, O.
 MARTIN KUCHAR, So. Bend, Ind.

sem vredna, da bi se ozrla name, toda vem, da želiš pomagati grešnikom, ko je Tvoj Sin umrl, da bi jih rešil. O moja Mati, usmili se me. Vsi Te imenujejo "Pribežališče grešnikov" in "Pomoč zapuščenim". O, bodi tudi meni upanje in pomoč, zato sem pribežala k Tebi. O, prosi Jezusa zame. Amen.

BROOKLYN, N. Y. — Piše **Antonija Rupnik**: Spoštovano uredništvo lista Ave Maria- Če je kaj več prostora, tole denite v **Kramljanje**. To sem slišala, ko so msgr. Šin pridigovali:

Enkrat je Bog vprašal svetega Petra: "Peter, jaz sem tebi dal ključce od nebes in jaz vidim toliko nepoznanih duš v nebesih." Peter je pa rekel: "Da, nebeški Oče, Ti si mi dal ključce. Pa kaj pomaga, če jaz vrata zapiram, Marija pa okna odpira."

No, tako bomo šli lahko tudi skozi okno, skozi Marijino prošnjo.

MILWAUKEE, WIS. — Piše **N. N.**: Bom nekaj omenila zaradi knjige "Večna molitev", ki sem jo bila naročila od Vas in jo v redu prejela. Hvala lepa, sem se je zelo veselila, pa ko sem jo dobila v roke, sem bila žalostna, ker knjiga kot taka ni za stare ljudi, mladi se pa tako ne brigajo za slovenske knjige. Bi morala biti tiskana na debeli papir, in, čeravno droben, pa močen tisk, da se ga lahko vidi. Velika škoda. Vsebina je neprecenljive vrednosti, pa tako in tako popolna ni, kot so one stare, ki so prve izdaje. V teh je papir tako slab, da ga ni varno prijeti, in tisk je tako slab, da ga s starimi očmi se komaj zasleduje.

Pa, da Vas opravičim, vem, da ste hoteli kaj boljšega dobiti, pa zdaj so pač taki časi, da se človek mora z vsem zadovoljiti, kar mu kdo hoče dati. Torej brez zamere in božja pomoč z Vami.

DETROIT, MICH. — Piše **Maria Vihtelič**: Spoštovani! Ker sem brala v listu Ave Maria, da priporočajo p. Kazimir, da bi se oglasili prvi naročniki tega lista, moram povedati, da jaz sem bila prva, ki sem dobila rožni venec od p. Kazimirja, in sem

dobila 5 naročnikov v N. J. Tega sem bila vesela.

Seveda da p. Kazimir še sedaj ne bodo vedeli, kdo da sem, ker zadnjič sem jih videla leta 1930 v Ljubljani. Ker pa letos nameravam priti v Lemont, bodem pa že tako dolgo govorila, ako se s p. Kazimirjem srečava, da bodejo dobro vedeli, kdo da sem. Preje sem se pisala M. Ogrinec.

(Tako naj še drugi stari pijonirji lista Ave Maria pišejo. Če pa sami ne morejo pisati, pa naj prosijo katerega, naj jim spiše stare spomine iz prvih let tega Marijinega lista.)

MILWAUKEE, WIS. — Piše **Antonija Hudales**: Častiti očetje frančiškani! V listu Ave Maria sem čitala, kako lepo so pridigovali zopet dvema novomašnikoma. Kako lepo in resnično Fater Hugo znajo povedati!

Prejela sem pismo od moje prijateljice. Vse se je spremenilo od postaje Šoštanj in do farne cerkve. Ni drugega kot barake. Kolikokrat sem občudovala te prekrasne

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

REV. ANTON SCHIFRER, Milwaukee, Wis.
 REV. J. STEFANIČ, Canton, Ohio
 BRIGITA SPENKO, Chicago, Ill.
 RUDOLPH SADAR, Leadville, Colo.
 ANGELA GRILL, Cleveland, Ohio
 FRANK KOŠIR, Cleveland, Ohio
 MARY KRAUSE, Cleveland, Ohio
 JOHN KOYANČIČ, Pueblo, Colo.
 JOHN FORTUNA, Bedford, O.
 ANTON BANICH, Chicago, Ill.
 MARY KRAUSE, Cleveland, O.
 ANTON URAJNAR, Indianapolis, Ind.

NAJ POČIVAJO V MIRU!

travnike, ko si kosili seno, in prelepe njive, ko so bile posejane, in vse to je bilo cerkveno. Jokala sem. Spominjala sem se te prekrasne pesmi, ki so jo fantje dostikrat prepevali: "O, prekrasna si ti, saleška dolina . . ." in tako dalje. O, ne veste, iz kakšnega lepega kraja sem doma iz štajerske dežele.

CLEVELAND, O. — Piše **Angie Grill** (po angleško je pisala): Dragi oče! Od zadnjega novembra je moja mati trpela od one grozne bolezni, ki ji pravijo "leukemia". Vsaki dan in vsako noč je moja mati prenašala take strašne muke, da bi bilo kar neverjetno, če bi jih kdo mogel opisati. Mnogokrat je bilo tako, da se je zdelo, da ne bo mogla moja mama več prestajati bolečin, a tedaj se je obrnila do nebeške Matere. Velikokrat mi je naročila, da naj Vam pošljem za sv. mašo, ki bi se brala v Vaši cerkvi v Lemontu. To jo je nekako tolažilo, ko je vedela, koliko molitev se zanjo daruje. Hudo rada bi bila ozdravela, toda s časom je postajala slabša in slabša. Vendar je vedno ohranila svojo vero v Boga in se vdajala v njegovo voljo.

V torek, 8. junija, je Bog vzel našo predbro mater iz naše sredine. Dasiravno smo v veliki žalosti, ne moremo drugače, kot da se veselimo zanjo, ker vemo, da osebica, ki je bila tako dobra in ljubezniva kot ona, zasluži nebesa kot plačilo za vse trp-

ljenje, ki ga je prestala tukaj na zemlji.

Tole Vam pišem, da bi kaj deli v Ave Marijo. Moja mama je bila zelo zvesta čitateljica tega lista in je bila naročnica že dolgo časa.

Prilagam izrezek iz slovenskega časopisa, za slučaj da bi hoteli imeti malo več podatkov:

Po daljši bolezni je preminula v Lakeside bolnišnici Angela Grill, rojena Hočevvar, stara 47 let. Tukaj (v Clevelandu) zapušča žalujočega soproga Frank (doma iz Velike vasi, fara Moravče), hčere Angela, Mrs. Ann Novince, Daniella, Dorothy, vnučkinjo Marilyn in več sorodnikov. Rojena je bila v vasi Kompolje, fara Dobrepolje, kjer zapušča sestro Marijano in več sorodnikov.

ASHLAND, WIS. — Piše **Antonija Oratch**: Častiti fatri frančiškani! Prosim, ne zamerite moji slabi pisavi. Sem že slaba za pisavo, ko so že trde roke. Pa vendar Vam hočem naznaniti, da sem že Vaša naročnica od 1920. Prvi list Ave Maria sem dobila l. 1919, decembra meseca. Naročili so mi ga fater Smolej, zdaj že pokojni. Bom drugikrat kaj več napisala v **Kramljanju**; za danes naj bo toliko. Naznanjam, da sem imela tudi list Cvetje in Glasnik presv. Srca Jezusovega. Ave Marijo imam shranjeno od vseh let in tudi Koledar od 1920 in do zdaj.

SALEM, OREGON. — Piše **Joseph Rom**: Dragi mi urednik Ave Maria! Ker mi je, ali bo moja naročnina ta mesec potekla, torej Vam zopet pošljem za druge dve leti, ako bom živel še tako dolgo. Jaz imam ta lepi magazin že iz Pittsburgha, Pa., in sem že star 74 let in ga rad prebiram zmerom. Torej mu želim obilo uspeha.

V HVALEŽEN SPOMIN

ANTON URAJNAR,

INDIANAPOLIS, IND.

Bil je več let zastopnik za naš list Ave Maria in vsak potovalni zastopnik za ta list je bil v njegovi hiši vedno dobrodošel. Naše sožalje celi družini.

Pokojnemu naj bo Bog sam njegov plačnik in naj ga Marija, Mati božja, sprejme v nebesa, kajti za njeno čast je deloval.

AVE MARIA

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusovemu, presv. Srcu Marijinemu, Materi božji, Mariji Pomagaj, blaženi Devici, Mariji sedem žalosti, luški Materi božji in sv. Judu Tadeju za pridobljene milosti:

K. Kepič, L. Mortel, Mrs. R. Simenc, Mrs. A. Chervan, U. Znidarsich, Mrs. H. Maren, J. Pugel, Mrs. M. Knaus, Mrs. U. Taucher, Miss M. Blai.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

DAR LISTU — Po \$5: A. Dolenc, K. Pavlič, Mr. J. Oblak. — Po \$3: Mrs. J. Sirumbly. — Po \$2: N. N. — Po \$1: J. Brula. — Po 50c: J. Stepanich, Mrs. Rom.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO — Po \$20: F. Lipoglavšek. — Po \$15: M. Trinko. — Po \$5: Mrs. J. Bernot, J. Prijatelj, A. Kovačič, M. Pavlesič, C. Jeglič, M. Krmesič. — Po \$3.50: Mrs. A. Perušek. — Po \$3: A. Tomec, J. Reznik, J. Velkovrh. — Po \$2.55: Mr. Mrs. J. Jakič. — Po \$2.50: A. Sajovec, M. Čerar. — Po \$2: Miss M. Blai, M. Levlar. — Po \$1: Mrs. A. Slanovich, J. Zeibert. — Po 50c: Mrs. R. Markel, Mrs. M. Brichtie.

ZA ROMARSKI DOM — Po \$50: Zveza Društev najsv. Imena v Clevelandu. — Po \$20: M. Flajnik, M. Kuhar. — Po \$5: N. N., M. Yenc, Mr. Mrs. I. Nakrst, J. Sadar, M. Kapsh, F. Jalovec, R. Bahor, M. Oblak, F. Košir, Mr. Mrs. J. Jakič, F. Gorenz, J. Mulec, J. Bradač, M. Stanonik, M. Anžlin, A. Kovačič, J. Oblak, M. Intihar, Mr. Mrs. F. Šmalz, U. Bogolin, Mrs. M. Vilar, Mrs. J. Paul, Mrs. A. Čelik. — Po \$2: Mrs. A. Setničar, Mrs. C. Grmovšek, M. Zabukovec. — Po \$1.50: Mrs. M. Pančur. — Po \$1: Mrs. H. Pachtle, N. N.

ZA LUČKE — Po \$10: A. Zolnar. — Po \$5: U. Znidarsich, U. Lovšin, N. N. L. L. F. Zimmermann. — Po \$4: N. N. — Po \$3: J. Hočevar, F. Pajk. — Po \$2.50: L. Stanich. — Po \$2: Mrs. A. Možina, A. Tomažič, B. Sertič, M. Schnelar, F. Gaber, Mrs. I. Petrinčič, Mrs. J. Mavko, M. A. Tomec, M. Levlar, M. Struna, Mrs. J. Stepič, A. Levstik, Mrs. Hiti, Mrs. M. Gerbec. — Po \$1.50: Mrs. Grill, M. Verderbar, U. Bogolin. — Po \$1: V. Pogačnik, Mrs. R. Simenc, Mrs. Sporar, M. Levlar, M. Sever, Mrs. M. Pančur, M. Zajc, Mrs. H. Preotle, J. Cerne, Mrs. A. Nose, Mrs. F. Snyder, Mrs. F. Ferlič, Mrs. B. Hunter, U. Lovko, Mrs. F. Perko, Mrs. J. Sirumbly, A. Ferenčak, T. Simončič, A. Gosar, G. Urbas, Mrs. U. Tauchar, J. Šega, M. Brula, M. Klun, R. Bahor, Mrs. M. Knaus, F. Kastigar, Mrs. H. Zore, Mrs. M. Marino, Mrs. T. Rolich, Mrs. C. Grmovšek, M. Kozjan, Mrs. J. Per, A. Stuber, M. Jugovich, M. Ferenčak, Mr. Mrs. J. Jakič, Mrs. Hilc, Mrs. M. Jančar, Mrs. M. Mauer, Jančar Druž., Mrs. M. Selak, Muhich, Mrs. A. Perušek. — Po 50c: A. Rupnik, M. Sustarsič, M. Lenarsič, K. Sprajcer, Mrs. L. Rink, K. Pristopec, Mrs. C. Gulich, J. Česar, T. Brojan, A. Oratec, Mrs. A. Setničar, K. Gersich, M. Zabukovec, C. Gregorčič, Mrs. A. Korelc.

ZA BARAGOVO ZVEZO — Po \$10: G. M. Kotze. — Po 5: Mr. Mrs. C. Shircel, Mrs. M.

Jančar, Mrs. M. Mauer, Rev. F. Scheringer. — Po \$3: F. Haffner. — Po \$2: O. Sraj. — Po \$1: M. Schuster, Mrs. M. Knaus, F. Orehek, Mrs. A. Korelc.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA — Po \$20: Mrs. M. Thompson. — Po \$10: Mrs. R. Koman, Mrs. J. Stepič, Mrs. F. Košir, J. Kocjančič, Mrs. A. Delost.

ZA SV. MAŠE — Po \$9: F. Košir. — Po \$60: J. Perovšek. — Po \$50: Grill Fam. — Po \$46: A. Pelko. — Po \$23: Simonšek. — Po \$20: M. Yenc. — Po \$15: A. Ellis. — Po \$12: N. N. — Po \$10: G. Laurich, Mrs. Osolnik, A. Dolinar, L. Stepič, Mrs. J. Mlakar, Mrs. J. Kočin. — Po \$9: J. Zeibert, M. Sivic. — Po \$8: L. Rischard, N.N. — Po \$6:50: B. Paviakovich. — Po \$6: V. Pogačnik, M. Anžlovcar. — Po \$7: L. Poje, K. Korbar. — Po \$5: M. L. Cimperman, F. Bresar, J. Verščaj, A. Zolnar, Mrs. A. Chervan, Mrs. F. Jalovec, Mrs. F. Simonelič, E. Planinšek, Mrs. M. Jereb, Mrs. J. Mauer, B. Mulec, J. Mulec, J. Mulec, Mrs. Horvaj, M. Anžlin, Mrs. M. Viller, J. Zaletel, J. Petrovič, M. Intihar, F. Crispin, Mr. Mrs. N. Chernich, Mrs. J. Sadar. — Po \$4.50: M. Pavlesič. — Po \$4: C. Zorman, Mrs. J. Paul, Mrs. A. Nose, Mrs. F. Snyder, Mrs. Rogelj, M. Habjan, G. Urbas, J. Leskovitz, Mrs. T. Rolich, Mrs. J. Per, F. Shircel, F. Muhich, M. Feuce, Mr. Kavčič, Mrs. A. Čelik. — Po \$3.50: M. Zabukovec. — Po \$3: J. Mivec, Mrs. M. Perushek, Mrs. M. Butcher, K. Sprajcer, M. Struna, Mrs. M. Pike, N.N., J. Zabukovec, A. Meserko, J. Jelenčič, A. Valenčič, J. Mlakar, E. Ule, Mrs. M. Gerbec, Mr. Mrs. I. Sterbentz St. — Po \$2.50: Mr. Mrs. J. Jakič, M. Udovich. — Po \$2: A. Wojtyczka, Mrs. M. Selak, J. Šimec, U. Črnkovich, Mrs. M. Pančur, M. Mohorko, M. Zelle, F. Kerzišnik, G. Ravnikar, Mrs. F. Hribar, M. Russ & A. Russ, M. Russ & A. Pavlesich, T. Gil-lach, M. Schuster, M. Stare, K. Pfeifer, U. Lovko, M. Madic, M. Brula, M. Klun, J. Česar, F. Tomsič, J. J. Bly, Mrs. M. Droblich, N.N., Mrs. C. Grmovšek, Mrs. M. Moskon, Mrs. M. Glivar, F. Tomsič, J. Jugovich, A. Sajovec, T. Jevnik, A. Levstik, J. Bradač, N.N., Mrs. Kolišek, J. Velkovrh, F. Haffner, O. Sraj, A. Rudman, M. Bam-bič. — Po \$1.50: A. Rupnik, M. Sustarsič, Mrs. T. Rozich, M. Sever. — Po \$1: A. Korelc, M. Trinko Jr., A. Glaz, Mrs. M. Polajnar, M. Hochevar, M. Smith, M. Pristavec, B. Nemanich, M. Kolarich, J. Vesel, J. Šega, E. Zabukovec, N. N. No. Chi., F. Kastigar, G. Gersich, J. Pintar, Mrs. F. Smrekar, M. Kozjan, E. Toporič, J. Zupan, U. Strubel, Mrs. Čemazar, S. Ellis, Mrs. Hiti, Mrs. M. Jančar, Mrs. M. Mauer, B. Gasparič, Jančar Druž., J. Papež, A. Oblak, U. Bogolin, Mrs. M. Slanovich, M. Hochevar.

FRANK IVANČIĆ D.
15416 SARANAC RD. COLL.
CLEVELAND 10, OHIO

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIZNICA

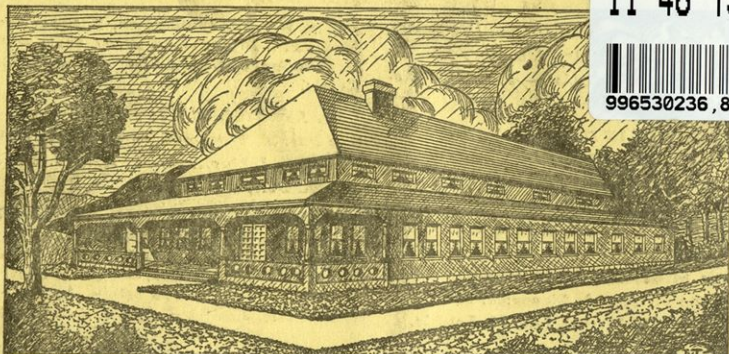
DS

II 48 132 1948

996530236,8

COBISS

ROMARSKI DOM

Kakor je že vsem znano, lemontski frančiškani zidamo dolgo zaželeni romarski dom. Delo smo kar sami prevzeli, ker bi bili stroški preveliki, ako bi to delo izročili kontraktorju ali kakšni zidarški kompaniji.

Zgornja slika kaže prvotni načrt za romarski dom. Sedanji načrt je precej spremenjen, ker bo stavba dvakrat večja kot pa smo jo od začetka v mislih imeli.

Romarski dom bo obsegal dve nadstropji s štiridesetimi privatnimi sobami. V sili bodo lahko štirje ljudje spali v eni sobi. Zraven privatnih sob bodo še dve večji spalni sobi, vsaka z dvajsetimi posteljami.

Ravno na sredi romarskega doma bo velika dvorana, ki bo lahko služila za obednico, za razne seje, shode, duhovne vaje, itd. Po dolžini bo ta dvorana devetdeset čevljev, po širini petdeset čevljev, visoko pa bo dvaintrideset čevljev. Zraven te dvorane bo kuhinja.

Blizu vrat bo sprejemna soba, v kateri bodo na prodaj razni nabožni predmeti, kakor na primer rožni venci, molitveniki, svetince, kipi, itd. Torej teh reči ne bomo več prodajali v Ave Maria ofisu.

Romarski dom bo zidan z opeko, ki bo iste barve, kot je naš samostan.

LEMONTSKI FRANČIŠKANI.